

13667
 25 ธ.ค. 2551
 15.00

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๖๔๓๔

สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๖๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ ๐๕๐๓/๖๒ วันที่ ๒๕/๑๒/๖๑
 เวลา ๑๕.๓๖ ถึง ... น.
 สำนักการประสาน

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
 รับที่ ๕๔/๖๕๖๑
 วันที่ ๒๕/๑๒/๖๑
 เวลา ๑๖.๕๗ น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (wa035/D/ส/วค)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล อันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว ทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีประสิทธิภาพและเพื่อให้มีมาตรการเยียวยาเจ้าของข้อมูล
ส่วนบุคคลจากการถูกละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๕ หมวด ๖ หมวด ๗ และ
บทบัญญัติมาตรา ๙๔ และมาตรา ๙๕ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูล
ส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม

(๒) บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน

(ข) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นมีบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามกฎหมายดังกล่าวออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล แต่ไม่เพียงพอเท่ากับอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวร้องขอต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลผู้เสียหายยื่นคำร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) บุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลนั้นเท่านั้น โดยมีให้ผู้อื่นใช้ข้อมูลส่วนบุคคล หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อผู้อื่น

(๒) การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือนิติวิทยาศาสตร์

(๓) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

(๔) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมการธิการที่แต่งตั้งโดยสภาดังกล่าว ซึ่งเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา หรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

(๕) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๖) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดทำนองเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม การใช้ หรือ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยนั้น ได้กระทำในหรือนอกราชอาณาจักรก็ตาม

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล อยู่นอกราชอาณาจักร พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผย ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรโดยการดำเนินกิจกรรมของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว เมื่อเป็นกิจกรรมดังต่อไปนี้

(๑) การเสนอสินค้าหรือบริการให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการชำระเงินของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ก็ตาม

(๒) การเฝ้าติดตามพฤติกรรมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักร

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุ ตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ

“ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

“ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการ เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคล ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

“บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

“เลขที่การ” หมายความว่า เลขที่การสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านสุขภาพ หรือด้านอื่น ทั้งนี้ ต้องเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนห้าคน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ อัยการสูงสุด และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเก้าคน ซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านสุขภาพ หรือด้านอื่น ทั้งนี้ ต้องเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงาน ของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำรงตำแหน่งแทน ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามมาตรา ๑๓ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความโปร่งใสและความเป็นธรรมในการสรรหา

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวนแปดคนทำหน้าที่คัดเลือก บุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๘ (๔) ประกอบด้วย

(๑) บุคคลซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสองคน

(๒) บุคคลซึ่งประธานรัฐสภาแต่งตั้งจำนวนสองคน

(๓) บุคคลซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินแต่งตั้งจำนวนสองคน และ

(๔) บุคคลซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่งตั้งจำนวนสองคน

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตาม (๒) (๓) หรือ (๔) ไม่สามารถแต่งตั้งกรรมการสรรหา ในส่วนของตนได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้สำนักงานเสนอชื่อให้ นายกรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมเป็นกรรมการสรรหาแทนผู้มีอำนาจแต่งตั้งนั้น

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา และเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการกรรมการสรรหา และให้สำนักงานปฏิบัติหน้าที่ เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการสรรหาว่างลง ให้ดำเนินการเพื่อให้มีกรรมการสรรหา แทนในตำแหน่งนั้นโดยเร็ว ในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการสรรหาใหม่ ให้คณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔)

มาตรา ๑๐ ในการสรรหาประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๘ (๑) หรือตามมาตรา ๘ (๔) แล้วแต่กรณี รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ และยินยอมให้เสนอชื่อเข้ารับคัดเลือกเท่ากับจำนวนประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ที่จะได้รับแต่งตั้ง

เมื่อได้คัดเลือกบุคคลเป็นประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ครบจำนวนแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งรายชื่อประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติและการไม่มีลักษณะต้องห้าม รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔)

ให้นายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรีในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
- (๖) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมาย
- (๗) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๑๒ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๒
ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นดำรงตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการ
หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งประธาน
กรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการ
หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๑๔ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มา
ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม ในกรณี
ที่ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการ
ซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

การประชุมของคณะกรรมการอาจกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
หรือวิธีการอื่นได้ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๕ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่ประชุม
พิจารณา ให้แจ้งการมีส่วนได้เสียของตนให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าก่อนการประชุม และห้ามมิให้
ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการส่งเสริม และการคุ้มครองข้อมูล
ส่วนบุคคล ที่สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน ดำเนินกิจกรรมตาม
แผนยุทธศาสตร์ตาม (๑) รวมทั้งจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว

เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- (๓) กำหนดมาตรการหรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ออกประกาศหรือระเบียบเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ
- (๖) ประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นแนวทางให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติ
- (๗) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการตราหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎที่ใช้บังคับอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- (๘) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกาหรือออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (๙) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๐) ให้ความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้
- (๑๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดทักษะการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ประชาชน
- (๑๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- (๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗ ให้กรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ และกรรมการผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการแต่งตั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒
การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๑๙ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น เว้นแต่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้

การขอความยินยอมต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้

ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไปด้วย และการขอความยินยอมนั้นต้องชัดเจน และไม่เป็นการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการจะให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามแบบและข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนดก็ได้

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

ในกรณีที่การถอนความยินยอมส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องใด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงผลกระทบจากการถอนความยินยอมนั้น

การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ไม่มีผลผูกพันเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และไม่ทำให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ โดยการสมรสหรือไม่มีฐานะเสมือนดังบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วตามมาตรา ๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่การให้ความยินยอมของผู้เยาว์ไม่ใช่การใด ๆ ซึ่งผู้เยาว์อาจให้ความยินยอมโดยลำพังได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ด้วย

(๒) ในกรณีที่ผู้เยาว์มีอายุไม่เกินสิบปี ให้ขอความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนที่ไร้ความสามารถ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ขอความยินยอมจากผู้อนุบาลที่มีอำนาจกระทำการแทนคนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนที่เสมือนไร้ความสามารถ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ขอความยินยอมจากผู้พิทักษ์ที่มีอำนาจกระทำการแทนคนเสมือนไร้ความสามารถ

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับกับการถอนความยินยอมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล การแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบ การใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล การร้องเรียนของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่

(๑) ได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่นั้นให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบและได้รับความยินยอมก่อนเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยแล้ว

(๒) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้

ส่วนที่ ๒

การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๓ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลถึงรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม

(๒) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาดังกล่าวได้ชัดเจน ให้กำหนดระยะเวลาที่อาจคาดหมายได้ตามมาตรฐานของการเก็บรวบรวม

(๓) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อ ในกรณีที่มีตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แจ้งข้อมูล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

(๕) สิทธิของเจ้าของข้อมูลตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง

กรณีมีเหตุที่ไม่อาจแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เก็บรวบรวมและก่อนที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผยเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่

(๑) เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรือสถิติซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะและได้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการนั้นไว้เป็นความลับ

(๒) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล

(๓) เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมโดยตรงหรือโดยปริยาย ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เป็นคู่สัญญาหรือเพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญานั้น

(๕) เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

(๖) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือของบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ประโยชน์ดังกล่าวมีความสำคัญ น้อยกว่าสิทธิขั้นพื้นฐานในข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๗) เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายหรือการใช้อำนาจรัฐของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล จากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง เว้นแต่

(๑) ได้แจ้งถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอม ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖

ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่ตามมาตรา ๒๑ และการแจ้งรายละเอียดตามมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องได้รับความยินยอม ตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว

(๒) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่าการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดดังกล่าวไม่สามารถทำได้หรือจะเป็นอุปสรรคต่อการใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ ในกรณีนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๓) การใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องกระทำโดยเร่งด่วนตามที่กฎหมายกำหนดซึ่งได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ซึ่งล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลจากหน้าที่หรือจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและต้องรักษาวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดบางประการตามมาตรา ๒๓ ไว้เป็นความลับตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้เกิดรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลสหภาพแรงงาน ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ หรือข้อมูลอื่นใดซึ่งกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในทำนองเดียวกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยไม่ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่

(๑) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคลซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถให้ความยินยอมได้ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม

(๒) เป็นการดำเนินกิจกรรมโดยชอบด้วยกฎหมายที่มีการคุ้มครองที่เหมาะสมของมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการเมือง ศาสนา ปรัชญา หรือสหภาพแรงงานให้แก่สมาชิก ผู้ซึ่งเคยเป็นสมาชิก หรือผู้ซึ่งมีการติดต่ออย่างสม่ำเสมอกับมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวโดยไม่ได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นออกไปภายนอกมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรนั้น

(๓) เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมโดยชัดแจ้งของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) เป็นการจำเป็นเพื่อการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย

(๕) เป็นการจำเป็นในการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ

(ก) เวชศาสตร์ป้องกันหรืออาชีวเวชศาสตร์ การประเมินความสามารถในการทำงานของลูกจ้าง การวินิจฉัยโรคทางการแพทย์ การให้บริการด้านสุขภาพหรือด้านสังคม การรักษาทางการแพทย์ การจัดการด้านสุขภาพ หรือระบบและการให้บริการด้านสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้ ในกรณีที่มิใช่การปฏิบัติตามกฎหมายและข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือผู้มีหน้าที่รักษาข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไว้เป็นความลับตามกฎหมาย ต้องเป็นการปฏิบัติตามสัญญาระหว่างเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลกับผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์

(ข) ประโยชน์สาธารณะด้านการสาธารณสุข เช่น การป้องกันด้านสุขภาพ จากโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดที่อาจติดต่อหรือแพร่เข้ามาในราชอาณาจักร หรือการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพของยา เวชภัณฑ์ หรือเครื่องมือแพทย์ ซึ่งได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสม

และเจาะจงเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะการรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลตามหน้าที่หรือตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

(ค) การคุ้มครองแรงงาน การประกันสังคม หรือการคุ้มครองทางสังคม ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติตามสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(ง) การศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ หรือประโยชน์สาธารณะอื่น ทั้งนี้ ต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวเพียงเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งต้องใช้มาตรการทางเทคนิคและมาตรการในองค์กรเพื่อให้เป็นไปตามหลักการลดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลลงให้มากที่สุด การใช้นามสมมุติหรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ และห้ามใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อหมดความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ โดยมีมาตรการเพื่อลดผลกระทบต่อสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(จ) ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ โดยได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลชีวภาพตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดจากการใช้เทคนิคหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการนำลักษณะเด่นทางกายภาพหรือทางพฤติกรรมของบุคคลมาใช้ทำให้สามารถยืนยันตัวตนของบุคคลนั้นที่ไม่เหมือนกับบุคคลอื่นได้ เช่น ข้อมูลภาพจำลองใบหน้า ข้อมูลจำลองม่านตา หรือข้อมูลจำลองลายนิ้วมือ

ส่วนที่ ๓

การใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้ โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖

บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่ใช่หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในการขอรับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการใช้และการเปิดเผยนั้นไว้ในรายการตามมาตรา ๓๘

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ ประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๖ (๕) เว้นแต่

- (๑) เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย
- (๒) ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยได้แจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เพียงพอของประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว
- (๓) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญาหรือเพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญานั้น
- (๔) เป็นการกระทำตามสัญญาระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล
- (๕) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือบุคคลอื่น เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถให้ความยินยอมในขณะนั้นได้
- (๖) เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ
- ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอของประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคล ให้เสนอต่อคณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอาจขอให้ทบทวนได้เมื่อมีหลักฐานใหม่ทำให้เชื่อได้ว่าประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคลมีการพัฒนาจนมีมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอ

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรได้กำหนดนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ต่างประเทศและอยู่ในเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันเพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกัน หากนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวได้รับการตรวจสอบและรับรองจากสำนักงาน การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศที่เป็นไปตามนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการตรวจสอบและรับรองดังกล่าว ให้สามารถกระทำได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๘

นโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะของเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันเพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกัน และหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่ยังไม่มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๘ หรือยังไม่มีนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอาจส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้จัดให้มีมาตรการคุ้มครองที่เหมาะสมสามารถบังคับตามสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ รวมทั้งมีมาตรการเยียวยาทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(โปรดพลิก)

หมวด ๓

สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๓๐ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามคำขอตามวรรคหนึ่ง จะปฏิเสธคำขอได้เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นการขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือปฏิบัติตามคำสั่งศาล
- (๒) มีผลต่อการสืบสวนสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย
- (๓) การเปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอาจจะเป็นอันตรายต่อสิทธิ

และเสรีภาพของบุคคลอื่น

- (๔) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา ๓๘

เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีคำขอตามวรรคหนึ่งและเป็นกรณีที่ไม่อาจปฏิเสธคำขอได้ตามวรรคสอง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามคำขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะประกาศกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามคำขอให้เร็วขึ้นหรือขยายระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

คณะกรรมการอาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าถึงและการขอรับสำเนาตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งหลักเกณฑ์อื่นตามความเหมาะสมก็ได้

มาตรา ๓๑ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานโดยทั่วไปได้ด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติและสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ รวมทั้งมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นเมื่อสามารถทำได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ

(๒) ขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นโดยตรง เว้นแต่โดยสภาพทางเทคนิคไม่สามารถทำได้

ข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา ๒๔ (๔)

การใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งจะใช้กับการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายไม่ได้ หรือการใช้สิทธินั้นต้องไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ทั้งนี้

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธคำขอด้วยเหตุผลดังกล่าว ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา ๓๘

มาตรา ๓๒ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนเมื่อใดก็ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา ๒๔ (๕) หรือ (๖) เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่า

(ก) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นไปโดยผลของการบังคับใช้กฎหมายที่สำคัญยิ่งกว่า

(ข) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นไปเพื่อก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย

(๒) กรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการตลาดแบบตรง

(๓) กรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ เว้นแต่เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใช้สิทธิคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้ ทั้งนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติโดยซัดแจ้งในทันทีเมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้แจ้งการคัดค้านให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบ

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธการคัดค้านด้วยเหตุผลตาม (๑) (ก) หรือ (ข) หรือ (๓) ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธการคัดค้านพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา ๓๘

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบ หรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้

การขอให้ระงับการใช้ชั่วคราวนอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอาจขอให้ระงับการใช้ชั่วคราวได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการตรวจสอบตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๕

(๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษาไว้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล แต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีความจำเป็นต้องขอให้เก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย

(๓) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการพิสูจน์ตามมาตรา ๓๒ (๑) หรือตรวจสอบตามมาตรา ๓๒ (๓) เพื่อปฏิเสธการคัดค้านของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๒ วรรคสาม

กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการได้

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการลบหรือทำลาย ระบุการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๓๔ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามมาตรา ๓๔ หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามคำร้องขอ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกคำร้องขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา ๓๘

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ ทั้งนี้ ต้องทบทวนมาตรการดังกล่าวเมื่อมีความจำเป็นหรือเมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม

(๒) ในกรณีที่ต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ต้องดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ

(๓) ลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษา หรือที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หรือที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ถอนความยินยอม เว้นแต่เก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิสูจน์ การตรวจสอบ การใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นต่อข้อมูลส่วนบุคคลนั้น การใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขหรือการศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์หรือประวัติศาสตร์ หรือการปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๓๓ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลโดยอนุโลม

(๔) แจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ชักช้า ถ้าเป็นกรณีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลเกินจำนวนบุคคลที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้แจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลและแนวทางการเยียวยาแก่คณะกรรมการโดยไม่ชักช้าด้วย ทั้งนี้ การแจ้งดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๕) ในกรณีที่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๕ วรรคสอง ต้องแต่งตั้งตัวแทนของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหนังสือซึ่งตัวแทนต้องอยู่ในราชอาณาจักรและตัวแทนต้องได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิดชอบใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๓๗ บทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งตัวแทนตามมาตรา ๓๖ (๕) มิให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งประกอบอาชีพหรือธุรกิจในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๒๖ และไม่มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๐ (๒)

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๕ วรรคสอง มีผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๖ (๕) และความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกรายการดังต่อไปนี้ เพื่อให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถตรวจสอบได้

- (๑) ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการเก็บรวบรวม
- (๒) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลแต่ละประเภท
- (๓) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล
- (๔) ระยะเวลาการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล
- (๕) สิทธิและวิธีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งเงื่อนไขเกี่ยวกับบุคคลที่มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลและเงื่อนไขในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลนั้น
- (๖) การใช้และการเปิดเผยตามมาตรา ๒๗ วรรคสาม
- (๗) การปฏิเสธคำขอหรือการคัดค้านตามมาตรา ๓๐ วรรคสาม มาตรา ๓๑ วรรคสาม มาตรา ๓๒ วรรคสาม และมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๙ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งที่ได้รับจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมายหรือบทบัญญัติในกรณีคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ รวมทั้งแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้น

(๓) จัดทำและเก็บรักษาบันทึกรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลไว้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่ปฏิบัติตาม (๑) สำหรับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลใด ให้ถือว่าผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

มาตรา ๔๐ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของตน ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) การดำเนินกิจกรรมของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยจำเป็นต้องตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลหรือระบบอย่างสม่ำเสมอโดยเหตุที่มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) กิจกรรมหลักของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีลักษณะตามมาตรา ๒๖

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันเพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวอาจจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลร่วมกันได้ ทั้งนี้ สถานที่ทำการแต่ละแห่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันดังกล่าวต้องสามารถติดต่อกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยง่าย

ความในวรรคสองให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตาม (๑) ซึ่งมีขนาดใหญ่หรือมีสถานที่ทำการหลายแห่ง โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งต้องแต่งตั้งตัวแทนตามมาตรา ๓๖ (๕)ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่ตัวแทนโดยอนุโลม

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและสำนักงานทราบ ทั้งนี้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถติดต่อเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลและการใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ได้

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยคำนึงถึงความรู้หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจเป็นพนักงานของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลหรือเป็นผู้รับจ้างให้บริการตามสัญญากับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลก็ได้

มาตรา ๔๑ เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับสำนักงานในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) รักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนล่วงรู้หรือได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยจัดหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์อย่างเพียงพอ รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการปฏิบัติหน้าที่

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจะให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกจากงานหรือเลิกสัญญาจ้างด้วยเหตุที่เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องสามารถรายงานไปยังผู้บริหารสูงสุดของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงได้

เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจอื่นได้ แต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องรับรองกับสำนักงานว่าหน้าที่หรือภารกิจดังกล่าวต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๔

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๔๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศ

สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วย

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการกำกับสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๔๔ ในการดำเนินงานของสำนักงาน นอกจากหน้าที่และอำนาจตามที่บัญญัติในมาตรา ๔๓ แล้ว ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจทั่วไป ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
 - (๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันทรัพย์สิน ตลอดจนทำนิติกรรมอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสำนักงาน
 - (๓) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการของสำนักงาน
 - (๔) ถือหุ้น เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสำนักงาน
 - (๕) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินงานต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่สำนักงานกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
 - (๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงาน
 - (๗) ปฏิบัติการใด ๆ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการกำกับสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย
- การถือหุ้น เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นตาม (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔๕ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานประกอบด้วย

- (๑) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามมาตรา ๙๒
- (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี
- (๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการอื่นจากการดำเนินงาน
- (๔) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๕) ดอกผลของเงินและผลประโยชน์จากทรัพย์สินหรือรายได้อื่นใดที่เกิดจากการดำเนินงานของสำนักงาน

การรับเงินหรือทรัพย์สินตาม (๔) ต้องไม่ทำให้สำนักงานขาดความเป็นอิสระในการดำเนินงาน หรือต้องไม่ทำให้สำนักงานกระทำการอันขัดหรือแย้งต่อหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน

ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและมาตรการบังคับทางปกครอง

เงินและทรัพย์สินของสำนักงานไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ยกเว้นดอกผลและผลประโยชน์หรือรายได้อื่นตามวรรคหนึ่ง (๕) เมื่อใช้จ่ายตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงานแล้วที่เหลือให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๖ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาจากการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสำนักงานตามมาตรา ๔๕ (๓) หรือ (๕) หรือจากเงินอุดหนุนหรือจากเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ตามมาตรา ๔๕ (๔) ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน

มาตรา ๔๗ ให้มีคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และเลขาธิการคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคนซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างน้อยสามคน และด้านอื่นที่เกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสำนักงาน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็นแต่ไม่เกินสองคน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับกับประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งประกอบด้วยบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนแปดคนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๗

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา และเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการกรรมการสรรหา และให้สำนักงานปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการสรรหาว่างลง ให้ดำเนินการเพื่อให้มีกรรมการสรรหาแทนในตำแหน่งนั้นโดยเร็ว ในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการสรรหาใหม่ ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๗

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความโปร่งใสและความเป็นธรรมในการสรรหา

มาตรา ๔๙ ในการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๗ ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มียกเว้นต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม และยินยอมให้เสนอชื่อเข้ารับคัดเลือกเท่ากับจำนวนประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๗ ที่จะได้รับแต่งตั้ง

เมื่อได้คัดเลือกบุคคลเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๗ ครบจำนวนแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งรายชื่อประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๗ พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติและการไม่มีลักษณะต้องห้าม

มาตรา ๕๓ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสำนักงาน
 - (๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดองค์กร การเงิน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การตรวจสอบภายใน รวมตลอดทั้งการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ ของสำนักงาน
 - (๓) อนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการใช้จ่ายเงินและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน
 - (๔) ควบคุมการบริหารงานและการดำเนินการของสำนักงานและเลขาธิการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - (๕) แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาเลขาธิการ
 - (๖) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเลขาธิการในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงาน
 - (๗) ประเมินผลการดำเนินการของสำนักงาน และการปฏิบัติงานของเลขาธิการ
 - (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย
- ข้อบังคับตาม (๒) ถ้ามีการจำกัดอำนาจเลขาธิการในการทำนิติกรรมกับบุคคลภายนอกให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๔ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมอบหมายได้

คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้

การปฏิบัติหน้าที่และจำนวนของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งหรือบุคคลตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ ให้ประธานกรรมการและกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่ปรึกษาคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้ง ได้รับเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๖ ให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการกำกับสำนักงาน
คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้ง มีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงาน
การแต่งตั้งเลขาธิการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา
ตามที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

มาตรา ๕๗ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี
- (๓) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา
- (๔) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวกับภารกิจของ
สำนักงาน และการบริหารจัดการ
- (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
- (๙) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมาย
- (๑๐) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง
หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- (๑๑) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานไม่ว่าโดยทางตรงหรือ
ทางอ้อม

มาตรา ๕๘ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้ง
อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ก่อนครบกำหนดตามวาระการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า
สามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งก่อน
ครบวาระ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้ง
คณะกรรมการเพื่อสรรหาเลขาธิการคนใหม่ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาเสนอรายชื่อบุคคล
ที่เหมาะสมไม่เกินสามคนต่อคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๕๙ ในแต่ละปีให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขาธิการ
ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระยะเวลาและวิธีการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง
ข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

มาตรา ๖๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๕๘ เลขานุการ
พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) อายุครบหกสิบปี
- (๔) คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้ออก

เพราะไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่
หรือหย่อนความสามารถ

- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๗

มาตรา ๖๑ ให้เลขานุการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารงานของสำนักงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของสำนักงาน
และตามนโยบายและแผนระดับชาติ แผนยุทธศาสตร์ นโยบายของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ
และคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และระเบียบข้อบังคับ
หรือมติของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย
มติของคณะรัฐมนตรี และระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติ หรือประกาศที่คณะกรรมการ
กำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

(๓) เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน และประเมินผลการ
ปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานตามระเบียบหรือข้อบังคับของสำนักงาน

(๔) แต่งตั้งรองเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
กำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานของเลขานุการตาม
ที่เลขานุการมอบหมาย

(๕) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงาน
และลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง
ทั้งนี้ ตามระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล
ส่วนบุคคลกำหนด

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติ หรือประกาศ
ของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ให้เลขานุการรับผิดชอบในการบริหารงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ
กำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๖๒ ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขานุการ
เป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้ เลขานุการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทน
ก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล
ส่วนบุคคลกำหนด

มาตรา ๖๓ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสำนักงาน เลขาธิการอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น และมีข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ และในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างเป็นการชั่วคราว ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานในสำนักงาน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิมไม่ต่ำกว่าตำแหน่งและเงินเดือนเดิมตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นกลับมาบรรจุและได้รับแต่งตั้งในส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิมตามวรรคสองแล้ว ให้นับระยะเวลาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสำนักงานสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๕ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติงานชดใช้ทุนการศึกษาที่ได้รับจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ที่ได้ย้ายมาปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงาน โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด ให้ถือเป็นการชดใช้ทุนตามสัญญา และให้นับระยะเวลาการปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นระยะเวลาในการชดใช้ทุน

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐแห่งใดประสงค์จะขอให้พนักงานของสำนักงานซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติงานชดใช้ทุนการศึกษาที่ได้รับจากสำนักงานไปเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการก่อน และให้ถือว่าการไปปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นเป็นการชดใช้ทุนตามสัญญา และให้นับระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นเป็นระยะเวลาในการชดใช้ทุน

มาตรา ๖๖ การบัญชีของสำนักงานให้จัดทำตามหลักสากล ตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

มาตรา ๖๗ ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชี แล้วส่งผู้สอบบัญชี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน และประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงานในรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อรับรอง

มาตรา ๖๘ ให้สำนักงานจัดทำรายงานการดำเนินงานประจำปีเสนอคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และเผยแพร่รายงานนี้ต่อสาธารณชน

รายงานการดำเนินงานประจำปีตามวรรคหนึ่ง ให้แสดงรายละเอียดของงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีให้ความเห็นแล้ว พร้อมทั้งผลงานของสำนักงานและรายงานการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาแล้ว

การประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานตามวรรคสอง จะต้องดำเนินการโดยบุคคลภายนอกที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้ความเห็นชอบ

หมวด ๕

การร้องเรียน

มาตรา ๖๙ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้ตามความเชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องหรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการดำเนินงานอื่นของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๗๐ คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ตรวจสอบการกระทำใด ๆ ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล
- (๓) โกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล
- (๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๗๑ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

การยื่น การไม่รับเรื่อง การยุติเรื่อง การพิจารณา และระยะเวลาในการพิจารณา คำร้องเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงการกำหนดให้ไม่รับเรื่องร้องเรียนหรือยุติเรื่องในกรณีที่มีผู้มีอำนาจพิจารณาในเรื่องนั้นอยู่แล้วตามกฎหมายอื่นด้วย

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ผู้ร้องเรียนไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดไว้ใน
มาตรา ๗๑ วรรคสอง หรือเป็นเรื่องราวเรียนที่ระเบียบนั้นได้กำหนดไม่ได้รับไว้พิจารณา
ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญไม่รับเรื่องราวเรียนไว้พิจารณา

เมื่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเรื่องราวเรียนตามมาตรา ๗๐ (๑)
หรือตรวจสอบการกระทำใด ๆ ตามมาตรา ๗๐ (๒) แล้วรับฟังได้ว่า เรื่องร้องเรียนหรือการกระทำนั้น
ไม่มีมูล ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีคำสั่งยุติเรื่อง

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหรือตรวจสอบตามวรรคสองแล้ว
รับฟังได้ว่า เรื่องร้องเรียนหรือการกระทำนั้นเป็นกรณีซึ่งอาจไกล่เกลี่ยได้และคู่กรณีประสงค์จะให้
ไกล่เกลี่ย ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญดำเนินการไกล่เกลี่ย แต่หากเรื่องร้องเรียนหรือการกระทำนั้น
ไม่อาจไกล่เกลี่ยได้ หรือไกล่เกลี่ยไม่สำเร็จ ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติหรือ
ดำเนินการแก้ไขการกระทำของตนให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๒) สั่งห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการ
ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือให้กระทำการใดเพื่อระงับความเสียหายนั้น
ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไม่ยอม
ดำเนินการตามคำสั่งตามวรรคสาม (๑) หรือ (๒)ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตาม
กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในกรณีที่ต้องมีการยึด
อายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล
เพื่อบังคับตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้มีอำนาจสั่งยึด อายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อการนั้น

การจัดทำคำสั่งตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม (๑) หรือ (๒) ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

คำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ให้ประธานกรรมการผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ลงนามแทน
คำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามมาตรา นี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๓ คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดส่งเอกสารหรือ
ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องเรียน หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตาม
พระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งจะสั่งให้บุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยก็ได้

มาตรา ๗๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่
และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล
หรือผู้ใดมาให้ข้อมูลหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการหรือการกระทำผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริง แล้วรายงานต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ
ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ใดได้กระทำความผิดหรือทำให้เกิด

ความเสียหายเพราะฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

ในการดำเนินการตาม (๒) หากมีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ใดเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริง ยึดหรืออายัดเอกสารหลักฐาน หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีไว้หรือใช้เพื่อกระทำความผิด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา นี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๖

ความรับผิดทางแพ่ง

มาตรา ๗๕ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทำให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้นแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะการดำเนินการนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะพิสูจน์ได้ว่า

(๑) ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั่นเอง

(๒) เป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย

ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ใช้จ่ายไปตามความจำเป็นในการป้องกันความเสียหายที่กำลังจะเกิดขึ้นหรือระงับความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วด้วย

มาตรา ๗๖ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความร้ายแรงของความเสียหายที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับผลประโยชน์ที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้รับ สถานะทางการเงินของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล การที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้น หรือการที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีส่วนในการก่อให้เกิดความเสียหายด้วย

สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องรับผิดชอบ หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑
โทษอาญา

มาตรา ๗๗ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๗๘ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับแก่การเปิดเผยในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การเปิดเผยตามหน้าที่
- (๒) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี
- (๓) การเปิดเผยแก่หน่วยงานของรัฐในประเทศหรือต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่

ตามกฎหมาย

- (๔) การเปิดเผยที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือเฉพาะครั้งจากเจ้าของข้อมูล

ส่วนบุคคล

- (๕) การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับการฟ้องร้องคดีต่าง ๆ ที่เปิดเผย

ต่อสาธารณะ

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

ส่วนที่ ๒

โทษทางปกครอง

มาตรา ๘๐ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๓๐ วรรคสี่ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๑ วรรคสองหรือวรรคสาม หรือไม่ขอ ความยินยอมตามแบบหรือข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๙ วรรคสาม หรือไม่แจ้งผลกระทบจากการถอนความยินยอมตามมาตรา ๑๙ วรรคห้า หรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๓ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับ ทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๑ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๖ หรือขอความยินยอมโดยการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูล ส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือมาตรา ๒๘ อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ หรือส่ง หรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ โดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๑ วรรคสองหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกิน หนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๔ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ โดยไม่มี เหตุอันควร หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ (๕) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท

มาตรา ๘๕ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลตาม มาตรา ๒๖ โดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง ไม่เกินห้าล้านบาท

มาตรา ๘๖ ตัวแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือตัวแทนผู้ประมวลผลข้อมูล ส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๐ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือไม่มาชี้แจง ข้อเท็จจริงตามมาตรา ๗๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๔ (๑) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๘ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย มีอำนาจสั่งลงโทษปรับ ทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่เห็นสมควร เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการ มอบหมายจะสั่งให้แก้ไขหรือตักเตือนก่อนก็ได้

ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการ มอบหมายคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด ขนาดกิจการของผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำ บทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้ บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถ ดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจฟ้องคดี ต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณีนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้น ชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัด ทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๙ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๘ (๒) (๓) และกรรมการตามวรรคสอง เพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อนแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานกรรมการ เป็นการชั่วคราว ทั้งนี้ ในกรณีที่ยังไม่มีผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตาม กฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๔ ปฏิบัติหน้าที่กรรมการตามมาตรา ๘ (๓) แทนจนกว่าจะ

มีผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ให้สำนักงานดำเนินการให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๐ ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๔ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นแทนสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามวรรคหนึ่งก่อนการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานแทนสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙๑ ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๔ ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แทนผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามวรรคหนึ่งก่อนการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการแทนผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙๒ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะรัฐมนตรีจัดสรรทุนประเดิมให้แก่สำนักงานตามความจำเป็น

มาตรา ๙๓ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนดได้

มาตรา ๙๔ ข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้ตามวัตถุประสงค์เดิม ทั้งนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องกำหนดวิธีการยกเลิกความยินยอมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ประสงค์ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวสามารถแจ้งยกเลิกความยินยอมได้โดยง่าย

การเปิดเผยและการดำเนินการอื่นที่มีใช้การเก็บรวบรวมและการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล
ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบ
ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี
เพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล อันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว ทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ ทั่วโลก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. แบ่งออกเป็น ๗ หมวด จำนวน ๔๕ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ขอบเขตการใช้บังคับ

(๑) ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น เว้นแต่ ๑) บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม และ ๒) บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติให้อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยกรณีนั้นไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน หรือผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจในการออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่เพียงพอเท่ากับอำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่ (ร่างมาตรา ๕)

(๒.๑) การเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะกระทำในหรือนอกราชอาณาจักร

(๒.๒) กรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่นอกราชอาณาจักรให้นำมาใช้บังคับกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร เมื่อการดำเนินกิจกรรมของบุคคลดังกล่าวเป็นการดำเนินกิจกรรมดังนี้ ๑) เสนอสินค้าหรือบริการแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรไม่ว่าจะมีการชำระเงินหรือไม่ หรือ ๒) เป็นการเฝ้าติดตามพฤติกรรมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักร

๒.๒ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๘ ถึงร่างมาตรา ๑๘)

กำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่ได้รับการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหา ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นรองประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่ได้รับการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหา (ร่างมาตรา ๘ ถึงร่างมาตรา ๑๐) โดยมีหน้าที่และอำนาจประการสำคัญ เช่น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการส่งเสริมและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว กำหนดมาตรการหรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ติความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนการออกกฎหมายลำดับรองตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๓ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล บททั่วไป (ร่างมาตรา ๑๙ ถึงร่างมาตรา ๒๑)

(๑) กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น เว้นแต่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้ (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง)

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ในการขอความยินยอมโดยต้องทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคสอง) ซึ่งการขอความยินยอมนั้นต้องชัดเจน และไม่เป็นการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว นอกจากนี้ จะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไปด้วย (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคสาม) ทั้งนี้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคสี่)

(๓) กำหนดให้การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม เว้นแต่เป็นกรณีตามข้อยกเว้น (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๒๒ ถึงร่างมาตรา ๒๖)

(๑) กำหนดให้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งรายละเอียดต่าง ๆ ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม เช่น วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูก

เปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตาม ร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๓)

(๒) ห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่กรณีต่าง ๆ ได้แก่ ๑) เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรือสถิติซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ ๒) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล ๓) เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ๔) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญา หรือเพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญานั้น ๕) เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ๖) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมาย และ ๗) เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายหรือการใช้อำนาจรัฐของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๒๔)

(๓) กำหนดห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับการยกเว้น (ร่างมาตรา ๒๕)

(๔) ห้ามทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหว เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ หรือข้อมูลอื่นใดซึ่งกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในทำนองเดียวกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เป็นต้น เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับการยกเว้น (ร่างมาตรา ๒๖)

๒.๕ การใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๒๗ ถึงร่างมาตรา ๒๙)

(๑) ห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้ โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามร่างมาตรา ๒๔ หรือร่างมาตรา ๒๖ (ร่างมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง) และผู้ที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยดังกล่าวจะต้องไม่ใช่หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกจากที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในการขอรับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๒๗ วรรคสอง)

(๒) กำหนดให้การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปต่างประเทศ ประเทศ ปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลจะต้องมีมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอ เว้นแต่จะเป็นกรณีที่ได้รับการยกเว้น เช่น เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยได้แจ้งให้ทราบถึงมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เพียงพอแล้ว เป็นการปฏิบัติตามสัญญา หรือเป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดให้กรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้กำหนดนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (binding corporate rules) สำหรับการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันซึ่งอยู่ต่างประเทศเพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกัน และนโยบายดังกล่าวได้รับการตรวจสอบและรับรองจากสำนักงานแล้ว หรือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้จัดให้มีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอตามที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว (transfers subject to appropriate safeguards) จะสามารถส่งข้อมูลดังกล่าวระหว่างกันได้แม้ประเทศปลายทางจะไม่มีมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ที่เพียงพอตามร่างมาตรา ๒๘ ก็ตาม หากการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเป็นไปตามนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแล้วหรือได้จัดให้มีมาตรการดังกล่าวแล้ว (ร่างมาตรา ๒๙)

๒.๖ สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๓๐ ถึงร่างมาตรา ๔๑)

กำหนดสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้

(๑) สิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม (ร่างมาตรา ๓๐)

(๒) สิทธิในการขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน (right to data portability) โดยเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถขอรับข้อมูลดังกล่าวได้หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลนั้นอยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานโดยทั่วไปได้ด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทำงานอัตโนมัติ (automated means) และสามารถขอให้ส่งหรือโอนข้อมูลดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลรายอื่น และขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการโอนไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นโดยตรงได้ (ร่างมาตรา ๓๑)

(๓) สิทธิในการคัดค้าน (right to object) โดยเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนได้ ในกรณีที่ ๑) ข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยนั้น เป็นข้อมูลที่สามารถเก็บรวบรวมได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา ๒๔ (๕) หรือ (๖) ๒) เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการตลาดแบบตรง และ ๓) เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ (ร่างมาตรา ๓๒)

(๔) ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบหรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ (ร่างมาตรา ๓๓)

(๕) กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด (ร่างมาตรา ๓๔)

(๖) กำหนดหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ๑) ต้องจัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม ๒) ในกรณีที่ต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่ผู้อื่น ต้องดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ ๓) ลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษา หรือที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ หรือที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ถอนความยินยอม ๔) แจ้งเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และ ๕) แต่งตั้งตัวแทนของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในราชอาณาจักร ในกรณีที่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๕ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๓๖)

๒.๗ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๔๒ ถึงร่างมาตรา ๖๔)

กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาด้านการคุ้มครองข้อมูล

ส่วนบุคคลของประเทศ (ร่างมาตรา ๔๒) และมีหน้าที่ในการปฏิบัติงานวิชาการและงานธุรการให้แก่ คณะกรรมการต่าง ๆ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๓)

๒.๘ การร้องเรียน (ร่างมาตรา ๖๙ ถึงร่างมาตรา ๗๔)

กำหนดกระบวนการร้องเรียน โดยให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการ ผู้เชี่ยวชาญตามความเชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องหรือตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๖๙) ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ตรวจสอบการกระทำใด ๆ ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือลูกจ้างหรือผู้รับจ้างที่ก่อให้เกิด ความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และใกล้เคียงข้อพิพาทเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๗๐) และเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนในกรณีที่มีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๑)

๒.๙ ความรับผิดชอบทางแพ่ง (ร่างมาตรา ๗๕ ถึงร่างมาตรา ๗๖)

(๑) กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ที่ดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัตินี้ และทำให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ต้องชดเชยค่าสินไหม ทดแทนไม่ว่าจะกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ๑) ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของเจ้าของ ข้อมูลส่วนบุคคลนั่นเอง หรือ ๒) เป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่และ อำนาจตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๗๕)

(๒) กำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษ โดยศาลอาจสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าสินไหม ทดแทนที่แท้จริงได้ตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริง โดยคำนึงถึง พฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความร้ายแรงของความเสียหาย หรือผลประโยชน์ที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้รับ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๗๖)

๒.๑๐ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๗๗ ถึงร่างมาตรา ๘๘)

กำหนดโทษทางอาญาและโทษทางปกครองสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งการกระทำความผิดใดจะได้รับโทษประเภทใด ขึ้นอยู่กับลักษณะของ การกระทำความผิด โดยตัวอย่างของการกระทำความผิดที่มีโทษทางอาญาตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น ล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และนำไป เปิดเผยแก่ผู้อื่น (ร่างมาตรา ๗๘) เป็นต้น และตัวอย่างของการกระทำความผิดที่มีโทษทางปกครอง ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ซึ่งเป็นกรณีของ การแจ้งรายละเอียดให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนบุคคล หรือไม่ขอความยินยอมตามแบบหรือข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ตามมาตรา ๑๙ วรรคสาม เป็นต้น (ร่างมาตรา ๘๐) ทั้งนี้ ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับ ทางปกครอง จะต้องคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด ขนาดกิจการของผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือพฤติการณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย (ร่างมาตรา ๘๘)

๒.๑๑ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๘๘ ถึงร่างมาตรา ๙๕)

(๑) กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการ โดยตำแหน่งและเลขาธิการ และให้สำนักงานดำเนินการให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและ กรรมการภายในเก้าสิบวัน (ร่างมาตรา ๘๘)

(๒) กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการจัดตั้งสำนักงาน และในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งเลขาธิการ ให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ปฏิบัติหน้าที่สำนักงาน และให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการเป็นการชั่วคราว แต่ถ้ามมีการจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มาแทนสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ก่อนการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้สำนักงาน ดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่แทน และให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ปฏิบัติ หน้าที่เลขาธิการแทน ทั้งนี้ เป็นการชั่วคราว (ร่างมาตรา ๙๐ และร่างมาตรา ๙๑)

(๓) ในวาระเริ่มแรก ให้คณะรัฐมนตรีจัดสรรทุนประเดิมให้แก่สำนักงานตาม ความจำเป็น (ร่างมาตรา ๙๒) และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรี กำหนดได้ (ร่างมาตรา ๙๓)

(๔) ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบตาม พระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙๕)

แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ที่	มาตรา	กฎหมายลำดับรอง	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
๑	๘	หลักเกณฑ์และวิธีการ สรรหาประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลที่ คณะรัฐมนตรีประกาศ กำหนด	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ สรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็น ประธานกรรมการและกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และการสรรหา ประธานกรรมการและกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำรงตำแหน่งแทน ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ	ภายใน หนึ่งปีนับแต่ วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๒	๑๖ (๕) และ ๒๘	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับการให้ ความคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไป ยังต่างประเทศ	กำหนดหลักเกณฑ์การให้ ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่ง หรือโอนไปยังต่างประเทศ	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๓	๑๖ (๖)	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	กำหนดแนวปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทาง สำหรับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ปฏิบัติ	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๔	๑๗ วรรคสอง	ระเบียบคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลเกี่ยวกับ การกำหนดเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทน	กำหนดค่าเบี้ยประชุมและประโยชน์ ตอบแทนของอนุกรรมการและ กรรมการผู้เชี่ยวชาญ ภายใต้ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๕	๑๙ วรรคสาม	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยแบบและข้อความ ในการขอความยินยอม จากเจ้าของข้อมูล ส่วนบุคคล	กำหนดแบบและข้อความเพื่อให้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลนำไปใช้ ในการขอความยินยอมจากเจ้าของ ข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อการเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยซึ่งข้อมูล ส่วนบุคคล	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ

ที่	มาตรา	กฎหมายลำดับรอง	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
๖	๒๙ วรรคสอง	ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบและรับรองนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบและรับรองนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังผู้ควบคุมซึ่งอยู่ต่างประเทศ สำหรับลักษณะของเครื่องกิจการหรือเครือข่ายเดียวกัน	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๗	๒๙ วรรคสาม	ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับ มาตรการบังคับและเยียวยาเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ	กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการคุ้มครองเพื่อการบังคับตามสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และ มาตรการเยียวยาทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ สำหรับการโอนส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๘	๓๐	ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าถึงและการขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคล	หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าถึงและการขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๙	๓๓ วรรคท้าย	ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการลบหรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	กำหนดหลักเกณฑ์ในการลบหรือทำลาย ระงับการใช้ชั่วคราว หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้ผู้ควบคุมข้อมูลนำไปปฏิบัติในกรณีได้รับคำขอจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๑๐	๓๖ (๔)	ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนบุคคลในการแจ้งเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

ที่	มาตรา	กฎหมายลำดับรอง	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
๑๗	๗๑ วรรคสอง	ระเบียบคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยการยื่น การไม่รับ เรื่อง การยุติเรื่อง การพิจารณา และ ระยะเวลาในการพิจารณา คำร้องเรียน	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการใน การยื่น การไม่รับเรื่อง การยุติเรื่อง การพิจารณา และระยะเวลาใน การพิจารณาเรื่องร้องเรียน	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๑๘	๗๒ วรรคห้า	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการจัดทำคำสั่งเกี่ยวกับ การยื่น การไม่รับเรื่อง การยุติเรื่อง การแก้ไขหรือ ห้ามการกระทำการ	หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำคำสั่ง เกี่ยวกับการยื่น การไม่รับเรื่อง การยุติเรื่อง การแก้ไขหรือห้าม การกระทำการ	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๑๙	๘๘ วรรคสอง	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยหลักเกณฑ์การออก คำสั่งลงโทษปรับทาง ปกครอง	กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณา ออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๒๐	๕๓ (๒)	ข้อบังคับคณะกรรมการ กำกับสำนักงานฯ เกี่ยวกับการจัดองค์กร การเงิน การบริหารงาน บุคคล การบริหารงาน ทั่วไป การพัสดุ การตรวจสอบภายใน การสงเคราะห์และ สวัสดิการต่าง ๆ ของ สำนักงาน	กำหนดข้อบังคับว่าด้วยการจัด องค์กร การเงิน การบริหารงาน บุคคล การบริหารงานทั่วไป การพัสดุ การตรวจสอบการ สงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ ของ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๒๑	๕๔	ข้อบังคับหรือระเบียบ คณะกรรมการกำกับ สำนักงานฯ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติหน้าที่และ จำนวนของ คณะอนุกรรมการและที่ ปรึกษา	กำหนดอำนาจหน้าที่ และจำนวน ของที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องใด

เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่สร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าวสามารถทำได้โดยง่ายและรวดเร็ว รวมทั้งก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพร่หลาย

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เพื่อให้มีหลักเกณฑ์และมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายจากการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งมีกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจของประเทศไทยที่ต้องติดต่อทำธุรกรรมกับต่างประเทศ เนื่องจากประเทศไทยไม่มีมาตรฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอ

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง

ไม่มีทางเลือกอื่น

แต่ละทางเลือกมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

๑.๔ มาตรการที่บรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

๑.๕ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องข้อมูลส่วนบุคคล การตราร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. จะทำให้มีกฎหมายที่จะกำหนดหลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไป

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ

ปัญหาที่เกิดจากการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีจำนวนลดลง และประเทศไทยมีมาตรฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัดความสัมฤทธิ์ทางกฎหมายมีอย่างไร

การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ ผู้ควบคุมข้อมูลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยมีต่อรัฐต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด

ไม่มี

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นผลดีหรือก่อให้เกิดภาระแก่ประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงประสิทธิภาพ ต้นทุน ความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

กรณีตามพระราชบัญญัตินี้เป็นภารกิจที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของภาคเอกชน จึงไม่อาจให้เอกชนทำภารกิจนี้ได้

๒.๒ ภารกิจนี้ควรทำร่วมกับเอกชนหรือไม่ อย่างไร

ภารกิจนี้เป็นการกำหนดให้มีกฎหมายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนต้องปฏิบัติตาม ซึ่งในการดำเนินการภารกิจต้องมีการประสานงานร่วมกันในการดำเนินการ จึงสามารถทำภารกิจร่วมกับเอกชนได้

๒.๓ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่ประชาชน ควรทำภารกิจร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

ควรทำภารกิจร่วมกับหน่วยงานอื่น เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับกับทั้งหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ทุกหน่วยงานจึงต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ การทำภารกิจร่วมกับหน่วยงานอื่นจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเกิดประโยชน์แก่การให้บริการประชาชน

๒.๔ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะเกิดประโยชน์กับประชาชนมากกว่าหรือไม่

ภารกิจดังกล่าวไม่สามารถให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำได้ เนื่องจากเป็นภารกิจที่ต้องกำกับดูแลการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนทั้งประเทศ

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนั้นมีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

หน้าที่หลักของหน่วยงานรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่อง การวางแผน ส่งเสริม พัฒนา และดำเนินกิจการเกี่ยวกับดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ ในเรื่อง รัฐต้องจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภคด้านต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ชาติ ในเรื่อง ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่อง

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในเรื่อง

๑) ให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินและการจัดทำ บริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๘)

๒) มีกลไกให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อน วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้สอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๗๗ และพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักสากล โดยให้มีระบบการดำเนินการโดยคณะกรรมการเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้การทำงานเกิดความคล่องตัว โดยมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน และไม่สร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ และป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๘)

๓) ขจัดอุปสรรคและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อให้ประเทศชาติ และประชาชนได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกลุ่มเศรษฐกิจต่าง ๆ อย่างยั่งยืน โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี (รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๘)

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่

ไม่ได้ เนื่องจากเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการที่มีผลบังคับใช้เป็นการทั่วไป โดยมีผลบังคับ ใช้กับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนเอกชน และประชาชน ทุกภาคส่วน และมีการกำหนดความรับผิดชอบทางแพ่ง รวมถึงบทลงโทษทางปกครองและโทษทางอาญา

ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรคอย่างไร

ทำให้ไม่สามารถบังคับใช้กับภาคเอกชนและประชาชน และไม่สามารถกำหนดโทษทางปกครอง และโทษทางอาญาให้เหมาะสมกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำความผิดได้

๓.๓ ในการทำภารกิจนั้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้

เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอื่นเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว สามารถทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว รวมทั้งก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวมที่ใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลอย่างแพร่หลาย แม้ว่าจะได้มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในบางเรื่อง แต่ก็ยังไม่มีหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป จึงสมควร กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้น

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจากเป็นกฎหมายกลางที่กำหนด หลักเกณฑ์และมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งมีผลบังคับใช้เป็นการทั่วไป

มีการทยอยใช้บังคับเป็นท้องที่ ๆ ไป เนื่องจาก

ใช้บังคับเพียงบางท้องที่ เนื่องจาก

(ข) ระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจาก

มีการทอระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด เพราะเหตุใด

มีการทอระยะเวลาการบังคับใช้หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาให้เตรียมความพร้อมและปรับเปลี่ยน กระบวนการปฏิบัติงาน แต่ทั้งนี้ ในส่วนของบทบัญญัติที่เกี่ยวกับคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และบทเฉพาะกาลที่เกี่ยวข้อง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากต้องการให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเพื่อเตรียมการออกอนุบัญญัติ

ควรกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

ต้องออกเป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้มีผลใช้บังคับพร้อมกันทั่วประเทศ

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

ควบคุม

กำกับ/ติดตาม (ข้ามไปข้อ ๓.๘)

ส่งเสริม

ระบบผสม

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว

เนื่องจากการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ครอบคลุม หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ปฏิบัติตาม จึงต้องมีการกำกับดูแล รวมทั้งต้องมีการติดตามการดำเนินการของภาคส่วนต่าง ๆ ว่าได้ดำเนินการ

เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดหรือไม่ นอกจากนี้ เพื่อให้ภาคส่วนต่าง ๆ มีมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเหมาะสม จึงต้องมีมาตรการส่งเสริมให้ภาคส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม ไม่มีการใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร คู่มาต่อภาระที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจในการอนุญาตหรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่

มีการตรวจสอบก่อนการต่อใบอนุญาตหรือไม่

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่ตราขึ้นมีการใช้ระบบกรรมการ หรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร

มี เนื่องจาก

๑) ต้องมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศ รวมทั้งการวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย จึงต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว

๒) เนื่องจากตามกฎหมายฉบับนี้จะกำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน จึงต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลสำนักงานดังกล่าว

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจเข้าซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่

ไม่ซ้ำซ้อน

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรีหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือไม่

มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นองค์ประกอบ ดังนี้

๑) คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นกรรมการและเลขานุการ

๒) คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เลขาธิการคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นกรรมการและเลขานุการ

เหตุจึงต้องกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ

เนื่องจากบุคคลดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร

มี โดยแนวทางการใช้ดุลยพินิจแต่ละเรื่องจะมีการกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอนุบัญญัติอย่างชัดเจน โดยกระบวนการพิจารณาจะดำเนินการในรูปแบบคณะกรรมการ เพื่อป้องกันการใช้อดุลยพินิจโดยเจ้าหน้าที่เพียงคนเดียว

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษอาญา โทษทางปกครอง ระบบผสม

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด

การกำหนดโทษอาญาเป็นการป้องปรามไม่ให้เกิดความผิดตามทฤษฎีการลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร

ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดฐานความผิดที่มีโทษทางอาญาไว้ ๒ กรณี คือ

๑) การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือโดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ซึ่งกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้ (มาตรา ๗๗)

๒) การล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ และนำข้อมูลไปเปิดเผยแก่ผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (มาตรา ๗๘)

โดยกำหนดเป็นโทษจำคุก โทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันหรือไม่ มี ดังนี้

- ๑) พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔
- ๒) พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕
- ๓) พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
- ๔) พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๕) พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
- ๖) พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่

เนื่องจากกฎหมายที่มีอยู่เดิมนั้นจะใช้บังคับกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกิจการที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายเรื่องนั้น ๆ เป็นการเฉพาะ ไม่ได้กำหนดหลักการทั่วไป แต่ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ที่เสนอนั้น เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการกลางเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไป โดยเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ การดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลในกิจการต่างๆ จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่ได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก

การยกระดับมาตรฐานของประเทศในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งทำให้หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนของไทยมีมาตรฐานในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ส่งผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการเข้ารับบริการจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน นอกจากนี้ ยังทำให้ภาคเอกชนจากต่างประเทศมีความเชื่อมั่นที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

- เชิงลบ

ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

ไม่มี

ด้านสังคม

- เชิงบวก

ประชาชนได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานมากขึ้น การล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่มีเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีจำนวนลดลง

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

- เชิงลบ

ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

ไม่มี

ด้านอื่นๆ

- เชิงบวก

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

- เชิงลบ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

สิทธิเสรีภาพบางประการของบุคคลถูกจำกัด ได้แก่ สิทธิความเป็นส่วนตัวของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และเสรีภาพในเคหสถาน

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่ อย่างไร

การจำกัดสิทธิเสรีภาพดังกล่าวนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็น โดยการจำกัดสิทธิความเป็นส่วนตัวของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะทำได้เฉพาะกรณีที่กำหนดไว้ในกฎหมายเท่านั้น ในส่วนของเสรีภาพในเคหสถานจะจำกัดได้โดยหมายศาลเท่านั้น

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

การกำหนดให้มีกฎหมายฉบับนี้จะทำให้มาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน มีมาตรฐานที่เพียงพอ สอดคล้องและเทียบเท่ามาตรฐานสากล ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการเข้ารับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน และทำให้การล่องละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่มีเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีจำนวนลดลง

๕.๔.๒ เศรษฐกิจและสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

เมื่อประเทศไทยมีการยกระดับมาตรฐานในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะทำให้การปฏิบัติงานหรือการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนของไทยสอดคล้องและเทียบเท่ามาตรฐานสากล ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนผู้ใช้บริการ และสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ประกอบการที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย ซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจและสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด

เมื่อประเทศไทยมีการยกระดับมาตรฐานในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นที่ยอมรับจะทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการใช้บริการ การติดต่อระหว่างผู้ประกอบการและประชาชน รวมถึงการติดต่อธุรกิจกับต่างประเทศจะมีความสะดวกยิ่งขึ้น และต้นทุนในการประกอบธุรกิจลดลงเพราะสามารถดึงภาคเอกชนต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทยได้

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

เมื่อผู้ประกอบการมีความสะดวกในการประกอบกิจการและลดต้นทุนในการดำเนินการย่อมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับผู้ประกอบการต่างประเทศ

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาได้มากน้อยเพียงใด

ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ย่อมเป็นการส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยี หรือองค์ความรู้ เพื่อให้เหมาะสมกับประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นส่วนสนับสนุนให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

การกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะทำให้การดำเนินการในขั้นตอนการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานภาครัฐมีมาตรฐาน อันจะส่งผลให้ประชาชนมีความสะดวกและเชื่อมั่นในการเข้าถึงบริการภาครัฐมากขึ้น

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้ไม่น้อยเพียงใด

หลักเกณฑ์และวิธีการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่กำหนดขึ้นจะทำให้การดำเนินการในขั้นตอนการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานภาครัฐมีมาตรฐานเดียวกัน ลดความซ้ำซ้อน ซึ่งช่วยลดต้นทุนเรื่องแบบฟอร์มเอกสาร รวมทั้งค่าใช้จ่าย จัดส่ง และการจัดเก็บ

๕.๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ ได้แก่

กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการส่งเสริมและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

การตราร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. มีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการล่วงละเมิดสิทธิข้อมูลส่วนบุคคลที่มีเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล รongรับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงกำหนดสิทธิและหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น ในวาระเริ่มแรก เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับจึงอาจมีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมาย โดยเหตุที่ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ยังขาดความพร้อม และความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนและวิธีการต่างๆ ซึ่งต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

แม้ว่าหน่วยงานภาครัฐและเอกชนอาจมีภาระด้านงบประมาณที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ แต่ภารกิจนี้มีความคุ้มค่าเมื่อคำนึงถึงภาระที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนต้องรับผิดชอบเทียบกับข้อมูลส่วนบุคคลและสิทธิของประชาชนที่ได้รับการคุ้มครอง

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งจัดตั้งตามกฎหมายนี้ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ จึงต้องมีการขอกรอบอัตราใหม่ทั้งหมด โดยคาดว่าจะใช้อัตรากำลังไม่เกิน ๒๐๐ อัตรา

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี

เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานจะประกอบด้วยบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญหลายสาขา ทั้งด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านสุขภาพ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตลอดจนเจ้าหน้าที่ซึ่งดำเนินงานธุรการของหน่วยงานด้านต่างๆ เช่น การเงิน การบัญชี การพัสดุ เป็นต้น

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย

เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ จึงยังไม่อาจประมาณการงบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในช่วงห้าปีแรกได้อย่างแน่นอน แต่อย่างไรก็ตาม หากเทียบเคียงจากหน่วยงานอื่นในกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมซึ่งอาจมีรูปแบบหน่วยงานใกล้เคียงกัน คือ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พบว่า หน่วยงานดังกล่าวได้รับงบประมาณโดยเฉลี่ยปีละประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท ดังนั้น คาดว่า สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล อาจจะใช้งบประมาณในอัตราใกล้เคียงกัน ดังนั้น ในช่วงห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย คาดว่า จะใช้งบประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท

๖.๒ ในกรณีที่ร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหน่วยงานใหม่ที่กระทรวงฯ ได้พิจารณาทบทวนแล้วเห็นควรเสนอให้จัดตั้งขึ้นในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เพื่อทำหน้าที่แทนหน่วยงานที่กำหนดไว้แต่เดิม คือ สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติตามร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. จึงยังไม่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม ในชั้นการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการนั้น มีหน่วยงานที่ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดตั้งหน่วยงาน ดังนี้

สำนักงาน ก.พ.ร. เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ โดยมีข้อสังเกตว่า การจัดตั้งองค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติเฉพาะจะเกิดขึ้นได้เฉพาะกรณีที่หน่วยงานนั้นจำเป็นต้องใช้สิทธิพิเศษหรืออำนาจของรัฐฝ่ายเดียว (Unilateral Act) อันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน หากกรณีใดไม่เข้าข่ายตามหลักการนี้ต้องจัดตั้งเป็นองค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน ทั้งนี้ เพื่อลดภาระทางนิติบัญญัติและการรักษามาตรฐานในการกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๐ เรื่อง จำแนกประเภทหน่วยงานของรัฐ

ทั้งนี้ ในชั้นการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีการนำข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาร่างกฎหมายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยกำหนดให้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีหน้าที่และอำนาจที่สำคัญในการส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมาย การกำหนดกลไกการดูแล และเป็นศูนย์กลางในการให้บริการด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

นอกจากนี้ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ (เรื่อง การชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐ) และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ (เรื่อง การขอจัดตั้งหน่วยงานตามแผนปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ) โดยได้นำร่างคำสั่งแจ้งประกอบการขอจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ต่อ สำนักงาน ก.พ.ร. แล้วตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ดศ ๐๒๐๒.๔/๓๘๔๘ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชนได้ประชุมพิจารณา เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ แล้วมีมติเบื้องต้นซึ่งอยู่ระหว่างการแจ้งเวียนรับรองมติการประชุม

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและความพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย

จัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลผ่านสื่อสารมวลชน เว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ และเอกสารต่างๆ

การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน

จัดให้มีช่องทางในการเผยแพร่และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างกว้างขวาง โดยการเผยแพร่ในเว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ และเอกสารต่าง ๆ

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานนั้นอย่างไร

ไม่มีหน่วยงานที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อน

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน เนื่องจากหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายนี้

๗.๓ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันภายใต้แผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการส่งเสริม และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นผู้กำกับดูแลสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และต้องมีการออกกฎหมายลำดับรองโดยผู้รักษาการตามกฎหมาย

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง แต่ละขั้นตอนใช้ระยะเวลาดำเนินการเท่าใด

มีการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องเรียน โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้งมีหน้าที่ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียน โดยการดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลประกาศกำหนด

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลยพินิจ การใช้ดุลยพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรมอย่างไร

การใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นการใช้อดุลยพินิจโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่บัญญัติไว้เท่าที่จำเป็น เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร

ไม่มีการใช้หลักกระจายอำนาจ แต่ใช้หลักการมอบอำนาจ กล่าวคือ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณา ตรวจสอบ และไกล่เกลี่ยข้อร้องเรียน อันเกี่ยวกับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

๘.๓ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร

มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยกำหนดให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประเมินผลการดำเนินการของสำนักงานฯ รวมทั้งมีการกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมมีอำนาจกำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่และตามกฎหมาย

นโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เพื่อการนี้ รัฐมนตรีฯ มีอำนาจสั่งให้เลขาธิการชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงานเสนอ และมีอำนาจสั่งยับยั้งการกระทำของสำนักงานที่ขัดต่ออำนาจหน้าที่ของสำนักงาน นโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของสำนักงานได้

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร

มี โดยกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจัดทำรายงานการดำเนินงานประจำปีเสนอคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และเผยแพร่รายงานนี้ต่อสาธารณชน ทั้งนี้ การประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าวจะต้องดำเนินการโดยบุคคลภายนอกที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้ความเห็นชอบ นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดวิธีการให้ประชาชนที่พบเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย สามารถแจ้งเหตุดังกล่าวให้สำนักงานฯ ทราบได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองนั้น หรือไม่

มีการจัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรอง ดังนี้

ที่	มาตรา	กฎหมายลำดับรอง	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
๑	๘	หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำรงตำแหน่งแทนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ	ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๒	๑๖ (๕) และ ๒๘	ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ	กำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ	ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

ที่	มาตรา	กฎหมายลำดับรอง	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
๓	๑๖ (๖)	ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	กำหนดแนวปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติ	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๔	๑๗ วรรคสอง	ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการกำหนดเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทน	กำหนดค่าเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนของอนุกรรมการและกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ภายใต้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๕	๑๘ วรรคสาม	ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลว่าด้วยแบบและข้อความในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	กำหนดแบบและข้อความเพื่อให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลนำไปใช้ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยซึ่งข้อมูลส่วนบุคคล	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๖	๒๔ วรรคสอง	ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบและรับรองนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบและรับรองนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังผู้ควบคุมซึ่งอยู่ต่างประเทศ สำหรับลักษณะของธุรกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกัน	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๗	๒๕ วรรคสาม	ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับ มาตรการบังคับและเยียวยาเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ	กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการคุ้มครองเพื่อการบังคับตามสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และมาตรการเยียวยาทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ สำหรับการโอนส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๘	๓๐	ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ	หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าถึงและการขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

ที่	มาตรา	กฎหมายลำดับรอง	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
		การเข้าถึงและการขอรับ สำเนาข้อมูลส่วนบุคคล		
๙	๓๓ วรรคท้าย	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการ ลบหรือทำลาย ระเบียบการ ใช้ชั่วคราว หรือทำให้ ข้อมูลส่วนบุคคลเป็น ข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัว บุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูล ส่วนบุคคล	กำหนดหลักเกณฑ์ในการลบหรือ ทำลาย ระเบียบการใช้ชั่วคราว หรือ ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูล ที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็น เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้ ผู้ควบคุมข้อมูลนำไปปฏิบัติในกรณี ได้รับคำขอจากเจ้าของข้อมูล ส่วนบุคคล	ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๑๐	๓๖ (๔)	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการในการแจ้งเหตุ การละเมิดข้อมูลส่วน บุคคล	กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวน บุคคลในการแจ้งเหตุการละเมิด ข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งหลักเกณฑ์ และวิธีการในการแจ้งเหตุ การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๑๑	๓๗ (๑)	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลซึ่งเป็น หน่วยงานของรัฐ	กำหนดผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่ง เป็นหน่วยงานของรัฐ	ภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๑๒	๓๙ (๓)	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการจัดทำและเก็บรักษา บันทึกรายการของ กิจกรรมการประมวลผล ข้อมูล	หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำและเก็บ รักษาบันทึกรายการของกิจกรรม การประมวลผลข้อมูลตามหน้าที่ ของผู้ประมวลผลข้อมูล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๑๓	๔๐ (๒)	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับปริมาณข้อมูลส่วน บุคคล	กำหนดปริมาณข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับกรณีที่ต้องทำการตรวจสอบ ข้อมูลส่วนบุคคลหรือระบบ อย่างสม่ำเสมอโดยเหตุที่มีข้อมูล ส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ

ที่	มาตรา	กฎหมายลำดับรอง	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
๑๔	๕๐ วรรคหก	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับคุณสมบัติของ เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล	กำหนดคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๑๕	๕๘	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และ วิธีการสรรหาประธาน กรรมการกำกับสำนักงาน	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการใน การสรรหาประธานกรรมการกำกับ สำนักงานฯ และกรรมการกำกับ สำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิ	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๑๖	๖๙ วรรคสอง	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับการแต่งตั้ง คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ	กำหนดคุณสมบัติและลักษณะ ต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการ ดำเนินงานอื่นของคณะกรรมการ ผู้เชี่ยวชาญ	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๑๗	๗๑ วรรคสอง	ระเบียบคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยการยื่น การไม่รับ เรื่อง การยุติเรื่อง การ พิจารณา และระยะเวลา ในการพิจารณา คำ ร้องเรียน	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการใน การยื่น การไม่รับเรื่อง การยุติเรื่อง การพิจารณา และระยะเวลาใน การพิจารณาเรื่องร้องเรียน	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๑๘	๗๒ วรรคห้า	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ วิธีการจัดทำคำสั่งเกี่ยวกับ การยื่น การไม่รับเรื่อง การยุติเรื่อง การแก้ไขหรือ ห้ามการกระทำการ	หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำคำสั่ง เกี่ยวกับการยื่น การไม่รับเรื่อง การยุติเรื่อง การแก้ไขหรือห้ามการ กระทำการ	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ
๑๙	๘๘ วรรคสอง	ประกาศคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่าด้วยหลักเกณฑ์การออก	กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาออก คำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติ ใช้บังคับ

ที่	มาตรา	กฎหมายลำดับรอง	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
		คำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง		
๒๐	๕๓ (๒)	ข้อบังคับคณะกรรมการกำกับสำนักงานฯ เกี่ยวกับการจัดองค์กรการเงิน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การพัสดุ การตรวจสอบภายใน การสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ ของสำนักงาน	กำหนดข้อบังคับว่าด้วยการจัดองค์กร การเงิน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การพัสดุ การตรวจสอบการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๒๑	๕๔	ข้อบังคับหรือระเบียบคณะกรรมการกำกับสำนักงานฯ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และจำนวนของคณะอนุกรรมการและที่ปรึกษา	กำหนดอำนาจหน้าที่ และจำนวนของที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๒๒	๕๕	ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับการกำหนดเบี้ยประชุมและค่าตอบแทน	กำหนดค่าเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนของประธานกรรมการและกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่ปรึกษาคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้ง	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๒๓	๕๖ วรรคสอง	ระเบียบคณะกรรมการกำกับสำนักงานฯ เกี่ยวหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาเลขาธิการ	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

ที่	มาตรา	กฎหมายลำดับรอง	สาระสำคัญ	ระยะเวลา
		สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล		
๒๔	๕๙	ระเบียบคณะกรรมการกำกับสำนักงานฯ เกี่ยวกับระยะเวลาและวิธีการในการประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขาธิการฯ	กำหนดระยะเวลาและวิธีการในการประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๒๕	๖๓	ข้อบังคับหรือระเบียบคณะกรรมการกำกับสำนักงานฯ เกี่ยวกับการกำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
๒๖	๖๖	ระเบียบคณะกรรมการกำกับสำนักงานฯ เกี่ยวกับการบัญชีของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	กำหนดแบบและหลักเกณฑ์การบัญชีของสำนักงาน	ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

๙.๒ มีกรอบในการตราอนุบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรอย่างไร

มี โดยการตราอนุบัญญัติต้องไม่ขัดกับหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และการคุ้มครองและรับรองสิทธิความเป็นส่วนตัวของประชาชนอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามที่กำหนดในกฎหมาย

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น

ไม่มีการรับฟังความคิดเห็น

รายละเอียดของการรับฟังความคิดเห็น ปรากฏตามสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นแนบท้าย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่อง
และการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

(นางสุรางคณา วายุภาพ)

ผู้อำนวยการ

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)

ตุลาคม ๒๕๖๑

สำนักกฎหมาย

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)

โทร. ๐๒ ๑๒๓ ๑๒๓๔ ต่อ ๙๐๗๐๓ (นางสาวพลอย เจริญสม)

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และผู้เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ดังนี้

๑. วิธีการ จำนวนครั้ง และระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ การรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. (ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติหลักการ)

(๑) การสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ณ โรงแรมเอทัส ลุมพินี (Aetas Lumpini) ถนนพระราม ๔ กรุงเทพมหานคร

การสัมมนาครั้งนี้เป็นการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เป็นครั้งแรก ลักษณะของการสัมมนาเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ และการถาม-ตอบเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ในร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้สัมมนา

(๒) การประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุม ๘๐๒ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การประชุมครั้งนี้เป็นการเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านการประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีการจัดประชุม จำนวน ๓ ครั้ง แยกตามประเภทของผู้เกี่ยวข้อง

(๓) การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๒๕ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเชิญตัวแทนผู้เกี่ยวข้องจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานของรัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ และภาคประชาชน ลักษณะของการประชุมเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ และการถาม-ตอบ เกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ในร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม โดยมีการจัดประชุม จำนวน ๔ ครั้ง แยกตามประเภทของผู้เกี่ยวข้อง

(๔) การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นทั้งสิ้น ๑๕ วัน โดยแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลความจำเป็น รวมทั้งหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็นและเผยแพร่ข้อมูลให้แก่ผู้ที่สนใจ

๑.๒ การรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. (ร่างฯ ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจสอบพิจารณาแล้ว เรื่องเสร็จที่ ๑๓๙๕/๒๕๖๑)

(๑) การสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ณ โรงแรมเซ็นทรา บายเซ็นทารา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

(๒) การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นทั้งสิ้น ๑๕ วัน โดยแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลความจำเป็น รวมทั้งหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็นและเผยแพร่ข้อมูลให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

๒. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ การสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ณ โรงแรมเอทัส ลุมพินี (Aetas Lumpini) ถนนพระราม ๔ กรุงเทพมหานคร กระทรวงฯ ได้เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป ซึ่งมีผู้แทนหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นจำนวน ๑๕๐ คน

๒.๒ การประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุม ๘๐๒ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงฯ ได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งมีผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้ง ๓ วัน จำนวน ๗๐ คน

๒.๓ การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยกระทรวงฯ ได้เชิญตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานของรัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นในระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้ง ๔ วัน จำนวน ๑๒๐ คน

๒.๔ การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th กระทรวงฯ ได้จัดการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยมีผู้สนใจเข้าชมจำนวน ๖,๑๕๒ ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑)

๒.๕ การสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ณ โรงแรมเซ็นทรา บายเซ็นทารา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร กระทรวงฯ ได้เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป ซึ่งมีผู้แทนหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ ภาควิชาการ และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นจำนวน ๒๕๐ คน

๒.๖ การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นทั้งสิ้น ๑๕ วัน โดยแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลความจำเป็น รวมทั้งหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็นและเผยแพร่ข้อมูลให้แก่ผู้สนใจ โดยมีผู้สนใจเข้าชมจำนวน ๓,๑๗๙ ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑)

๓. ผลการพิจารณา

๓.๑ การสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. ณ โรงแรมเอทัส ลุมพินี (Aetas Lumpini) ถนนพระราม ๔ กรุงเทพมหานคร กระทรวงฯ ได้นำร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ซึ่งผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว เรื่องเสร็จที่ ๑๑๓๕/๒๕๕๘ เข้ารับฟังความคิดเห็น ซึ่งมีความเห็นในประเด็นต่างๆ สรุปได้ ดังนี้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	การดำเนินการ
๑	หลักการของร่างพระราชบัญญัติ	ทุกภาคส่วนมีความเห็นตรงกันว่าประเทศไทยควรมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๒	มาตรา ๒ ระยะเวลาบังคับใช้	ตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับถัดจากวันประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งภาคเอกชน เห็นว่า ระยะเวลาดังกล่าวน้อยเกินไป เนื่องจากหากพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามนิยามของพระราชบัญญัตินี้ต้องดำเนินการจัดเตรียมการหลายด้าน เช่น การจัดซื้ออุปกรณ์จัดเก็บข้อมูล การประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้ารับทราบสิทธิต่างๆ ซึ่งไม่สามารถเตรียมการได้ทัน จึงเห็นควรขยายระยะเวลาการมีผลใช้บังคับออกไปเป็น ๑ ปี หรือ ๒ ปี	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	การดำเนินการ
๓	มาตรา ๕ บทนิยาม	<p>๑) นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ซึ่งหมายความว่า “ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงการระบุเฉพาะชื่อ ตำแหน่ง สถานที่ทำงาน หรือที่อยู่ทางธุรกิจ และข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ” อาจยังไม่ชัดเจนว่าครอบคลุมถึงข้อมูลใดบ้าง</p> <p>๒) นิยามคำว่า “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” ซึ่งหมายความว่า “บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล” นั้น อาจยังไม่ชัดเจนว่าครอบคลุมถึงบุคคลภายนอกที่ได้ดำเนินการคำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลด้วยหรือไม่</p> <p>จึงเสนอให้ปรับแก้ไขนิยามดังกล่าวให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น</p>	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๔	มาตรา ๗ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	สัดส่วนของคณะกรรมการมาจากผู้แทนภาครัฐและภาคเอกชนไม่สมดุลกัน จึงเห็นว่า ควรให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีองค์ประกอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมและมีจำนวนมากกกว่านี้ เช่น ด้านตลาดทุน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้น	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๕	มาตรา ๑๖ หน่วยงานที่กำกับดูแล	เนื่องจากลักษณะงานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น เป็นงานด้านการคุ้มครองสิทธิของประชาชน จึงไม่ควรให้สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อาจต้องใช้อำนาจหน้าที่บางอย่างที่กระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชนมารับผิดชอบงานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	การดำเนินการ
๖	มาตรา ๑๗ หลักความยินยอม	<p>ควรกำหนดวิธีการในการขอความยินยอม และการถอนความยินยอมให้ชัดเจน ทั้งนี้ ควรเพิ่มเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิเจ้าของข้อมูลในการถอนความยินยอม เนื่องจากการให้สิทธิถอนความยินยอมได้โดยง่ายจะกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน</p> <p>นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติยังขาดความชัดเจนในขอบเขตการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กล่าวคือ ต้องการให้มีความชัดเจนในการจัดเก็บและใช้งานข้อมูลเท่าที่จำเป็นจริงๆ ยกตัวอย่างกรณีมีบางแอปพลิเคชัน ไม่เปิดทางเลือกให้แก่ลูกค้าในการใช้งาน โดยบังคับให้ต้องยินยอมให้ข้อมูล ไม่เช่นนั้นจะไม่สามารถใช้งานแอปพลิเคชันนั้นได้ จึงอยากให้ลูกค้าสามารถใช้งานได้ โดยไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด</p>	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๗	มาตรา ๒๑ ข้อยกเว้นการขอความยินยอม	ข้อยกเว้นการขอความยินยอมในการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งกำหนดไว้เพียง ๔ เรื่อง นั้น เคร่งครัดเกินไป ซึ่งทำให้กระทบต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน จึงควรเพิ่มเติมข้อยกเว้นเพื่อให้เอกชนสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๘	มาตรา ๒๘ สิทธิของเจ้าของข้อมูล	การกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดนั้น อาจเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจไม่ได้ติดต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตลอดเวลา จึงอาจไม่สามารถปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันได้	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ประมาณ ๒ - ๔ เดือน นอกจากนี้ระยะเวลาดังกล่าวอาจต้องพิจารณาควบคู่กับบทเฉพาะกาลเรื่องการดำเนินเกี่ยวกับข้อมูลเก่าด้วยว่าจะต้องดำเนินการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลใหม่ทั้งหมดหรือไม่ เพราะหากต้องขอความยินยอมใหม่ทั้งหมด ระยะเวลาเพียง ๒๔๐ วันไม่เพียงพอ ทั้งนี้ ในต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ มีการกำหนดระยะเวลาการบังคับใช้ไว้ถึง ๒ ปี จึงเห็นควรขยายระยะเวลาบังคับใช้ออกไปเป็น ๑ หรือ ๒ ปี</p> <p>หน่วยงานของรัฐ ภาควิชาการ และภาคประชาชน เห็นว่า หลักการของกฎหมายเป็นเรื่องการคุ้มครองสิทธิของประชาชน จึงควรเร่งดำเนินการให้มีผลใช้บังคับโดยเร็ว ระยะเวลา ๒๔๐ วัน เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม ภาคเอกชนสามารถใช้ในการเตรียมการได้ทัน</p>	
๒	มาตรา ๕ นิยาม "ข้อมูลส่วนบุคคล"	<p>เนื่องจากข้อมูลคนตายและข้อมูลทางธุรกิจ ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล นิยามคำว่า "ข้อมูลส่วนบุคคล" จึงควรกำหนดให้ครอบคลุมข้อมูลทั้งสองประเภทด้วย โดยนิยามควรเขียนเป็นหลักทั่วไป และหากต้องการยกเว้นข้อมูลดังกล่าวในเรื่องใด ก็ควรไปกำหนดไว้ในเรื่องนั้นเป็นการเฉพาะ เช่น กำหนดให้ข้อมูลคนตายอยู่ในนิยามข้อมูลส่วนบุคคล แต่ไปกำหนดยกเว้นเรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูลคนตายสามารถทำได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เป็นต้น</p>	<p>๑) เนื่องจากหลักการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น หากกำหนดนิยามข้อมูลส่วนบุคคลให้ครอบคลุมถึงข้อมูลคนตายอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากไม่มีบุคคลผู้ที่จะขอความยินยอมได้ ทั้งนี้ ในต่างประเทศ บางประเทศก็ไม่ได้นิยาม</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			<p>คำว่าข้อมูลส่วนบุคคลให้ครอบคลุมถึงข้อมูลคนตาย</p> <p>๒) ข้อมูลทางธุรกิจเป็นข้อมูลที่เปิดเผยอยู่แล้ว หากกำหนดนิยามให้ครอบคลุมถึงข้อมูลดังกล่าวด้วย อาจเป็นการสร้างความยุ่งยากในการปฏิบัติ</p>
๓	<p>มาตรา ๕ นิยาม “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล”</p>	<p>ทุกภาคส่วนเห็นด้วยตามร่างที่กระทรวงฯ ปรับแก้ไขโดยเพิ่มนิยามคำว่า “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” เนื่องจากโดยทั่วไปแล้วควรผู้ควบคุมข้อมูลจะจ้างเอกชนรายอื่น (Outsource) เพื่อประมวลผลข้อมูลให้จึงควรแยกหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคลทั้งสองให้ชัดเจน ซึ่งหลักการดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการของต่างประเทศ</p> <p>แต่อย่างไรก็ตาม นิยามดังกล่าวซึ่งใช้คำว่า “...ดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล...” อาจจะเกิดปัญหาการตีความ เช่น หน้าที่ของ Outsource ที่ไม่ได้ประมวลผลข้อมูล เพียงแต่นำข้อมูลไปทำตามคำสั่ง เช่น ธนาคาร สั่งให้ A พิมพ์บัตรเครดิต ตรงนี้ A จะถือเป็นผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ และกรณีตลาดทุนกับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือรับต่อการเก็บรวบรวม และกรณีผู้ให้บริการมือถือจะมี retail ที่ต้องส่งต่อข้อมูล และการว่าจ้าง sub ในการติดตั้งโทรศัพท์ เป็นต้น</p>	<p>กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.</p>
๔	<p>มาตรา ๑๗ หลักความยินยอม</p>	<p>๑) ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กระทรวงฯ ปรับแก้ไขโดยกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถขอความยินยอมด้วยวิธีอื่นได้หากมีเหตุอันควรมีประเด็นคำว่า เหตุอันควร อาจมีปัญหา</p>	<p>กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่าง</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>การตีความได้ จึงเสนอปรับปรุงถ้อยคำให้ชัดเจนขึ้น</p> <p>๒) ในเรื่องการถอนความยินยอม ซึ่งกำหนดให้ “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล” นั้น ขอความชัดเจนกับคำว่า สัญญาที่ให้ประโยชน์กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล คืออะไร</p>	พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๕	มาตรา ๒๑ ข้อยกเว้นหลัก ความยินยอม	<p>ตามร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๒๑ ซึ่งกำหนดห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ “(๑) เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรือสถิติและได้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการนั้นไว้เป็นความลับ” นั้น ขอให้พิจารณาว่าหากเป็นการนำข้อมูลมาทำการศึกษาแล้วต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับ คำว่า “ความลับ” จะทำให้เกิดปัญหาว่า การศึกษานั้นจะไม่สามารถเอามาใช้งานได้</p>	<p>กรณีตามร่างมาตรา ๒๑ (๑) นั้น เป็นการกำหนดข้อยกเว้นให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมเพื่อศึกษาวิจัยหรือสถิติ ซึ่งผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเผยแพร่ผลการศึกษาวิจัยหรือสถิติได้ แต่ในส่วนข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะต้องเก็บข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นความลับ ทั้งนี้ หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประสงค์จะเผยแพร่ผลการศึกษาวิจัยหรือสถิติซึ่งปรากฏข้อมูลส่วนบุคคลก็สามารถขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้</p>
๖	มาตรา ๔๔/๑ ความรับผิดของ ผู้ประมวลผล ข้อมูลส่วนบุคคล	<p>เนื่องจากสิทธิและหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามสัญญา หากมีกรณีความเสียหายเกิดขึ้น ควรเป็นความรับผิดทางสัญญา ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไม่ควรต้องรับผิดทางอาญาด้วย</p>	แม้ว่าสิทธิและหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามสัญญา แต่หากผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการฝ่าฝืน

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			หลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ก็ควรได้รับโทษด้วย นอกจากนี้ การกำหนดโทษอาญาเป็นการป้องปรามไม่ให้ผู้กระทำความผิดตามทฤษฎีการลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง
๗	มาตรา ๕๓ บทเฉพาะกาล	บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ ตามร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงฯ เสนอ โดยกำหนดเป็นหลักการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ แต่การดำเนินการดังกล่าวต้องไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัตินี้ นั้น ไม่ชัดเจนว่า โดยสรุปแล้วผู้ควบคุมจะต้องขอความยินยอมใหม่ทั้งหมดหรือไม่	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

๓.๓ ภายหลังจากการรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ กระทรวงฯ ได้ดำเนินการปรับแก้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. และได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเชิญตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานของรัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นในระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น ๔ วัน รวมจำนวน ๑๒๐ คน และเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยมีผู้สนใจเข้าชมจำนวน ๖,๑๕๒ ครั้ง และผู้ดาวน์โหลดไฟล์ร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๓๖๙ ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑) ซึ่งมีความเห็นในประเด็นต่างๆ สรุปได้ ดังนี้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑	หลักการของร่างพระราชบัญญัติ	<p>จากการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนทั้งที่มี การจัดรับฟังความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ที่ผ่านมา ผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นว่า ประเทศไทยควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>อย่างไรก็ตาม มีภาคเอกชนบางส่วน ที่แสดงความเห็นผ่านช่องทางจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งไม่สนับสนุนให้มีกฎหมาย ฉบับนี้ โดยมีเหตุผลดังนี้</p> <p>๑) เนื่องจากปัจจุบันอุตสาหกรรม บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมอยู่ ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐ คือ สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวได้มีเกณฑ์กำกับดูแล คุ้มครองสิทธิข้อมูลส่วนบุคคลอยู่แล้ว ดังนั้น การออกกฎหมายดังกล่าว โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลเพิ่มเติม จึงอาจทำให้เกิด ความซ้ำซ้อน (ทั้งสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. และคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล) ซึ่งต่างมีอำนาจในการสั่งการ ต่อบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม และจะกระทบอุตสาหกรรมในภาพรวมใน เรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องลงทุนเพื่อปฏิบัติให้ เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงเห็นควรว่า หากประสงค์จะเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติมมาตรการการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล สิทธิ หน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กระทบฯ ควรประสานงานให้หน่วยงาน ของรัฐที่กำกับดูแลดังกล่าวเป็นผู้ดำเนินการ แทน เพื่อลดความซ้ำซ้อนของอำนาจ องค์การหน่วยงานของรัฐ</p>	<p>เนื่องจากปัจจุบันมี การล่วงละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก จนสร้างความเดือดร้อน รำคาญหรือความเสียหาย ให้แก่เจ้าของข้อมูล ส่วนบุคคล ประกอบกับ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูล ส่วนบุคคลดังกล่าว สามารถ ทำได้โดยง่าย สะดวก และ รวดเร็ว รวมทั้งก่อให้เกิด ความเสียหายต่อเศรษฐกิจ โดยรวมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างแพร่หลาย แม้ว่าจะได้มี หลักการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลในบางเรื่อง แต่ก็ยังไม่มีหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแล เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็น หลักการทั่วไป สมควร กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นการทั่วไปขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>๒) ปัจจุบันมีร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ Financial Technology (FinTech) เช่น พ.ร.บ.ส่งเสริมการประกอบธุรกิจด้วยเทคโนโลยีทางการเงิน หรือ เรื่องของ Platform ซึ่งได้รวมหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจมาในภายหลัง จึงอาจมีเนื้อหาที่ขัดหรือแย้งกับ ร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ FinTech ได้ เพราะฉะนั้น การออกร่างกฎหมายดังกล่าว ในภายหลัง จึงน่าจะส่งผลเสียต่อร่างกฎหมายฉบับอื่นๆ ได้</p>	
๒	มาตรา ๒ ระยะเวลาบังคับใช้	<p>เห็นด้วยกับระยะเวลาการมีผลใช้บังคับกฎหมายที่กระทรวงฯ ได้ปรับแก้ไข ซึ่งกำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในเรื่องคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>๑) การกำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากต้องการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นได้แก่หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม มีระยะเวลาในการเตรียมตัวและศึกษาหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจต้องมีการลงทุนในระบบฐานข้อมูลใหม่ รวมทั้งต้องสร้างความเข้าใจกับบุคลากรและสร้างองค์กรเพื่อรองรับ</p> <p>๒) การกำหนดให้บทบัญญัติเรื่องคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			<p>ส่วนบุคคล มีผลบังคับใช้ทันที เพื่อให้มีคณะกรรมการและหน่วยงานเพื่อจัดเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานรวมทั้งจัดทำกฎหมายลำดับรองต่างๆ ให้แล้วเสร็จก่อนกฎหมายมีผลบังคับใช้</p>
๓	<p>มาตรา ๓ การกำหนดให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้เพิ่มเติมแม้ว่าจะซ้ำกับกฎหมายอื่นๆ</p>	<p>การกำหนดให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้เพิ่มเติมจากกฎหมายเฉพาะในเรื่องนั้นๆ อาจขัดต่อวิธีการกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐ เนื่องจากกรณีการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษบทหนักอยู่แล้ว จึงควรกำหนดเพิ่มเติมให้ชัดเจนว่ากรณีที่มีกฎหมายกำหนดโทษซ้ำซ้อน จะดำเนินการลงโทษตามกฎหมายใด และเมื่อรับโทษตามกฎหมายนั้นแล้วให้ถือว่าคดีนั้นเป็นอันเลิกกันด้วย ทั้งนี้ อาจเพิ่มเติมมาตรา ๓ (๑) โดยเพิ่มเติมในตอนท้ายว่า “เว้นแต่เมื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามบทบัญญัติเฉพาะแล้ว มีการขัดกันแห่งข้อบังคับหรือบทลงโทษ ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติเฉพาะ”</p>	<p>เนื่องจากตามบทบัญญัติในมาตรา ๓ (๑) กำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็น การเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม ดังนั้น เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติ หากมีการฝ่าฝืนก็สมควรได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย โดยหากมีการกระทำความผิดซึ่งมีโทษทางอาญาที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ และในกฎหมายเฉพาะกรณีย่อมเป็นไปตามหลักการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐ ดังนั้น บทบัญญัติตามมาตรา ๓ จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p>
๔	<p>มาตรา ๔ ข้อยกเว้นการใช้บังคับ</p>	<p>๑) กรณีตามมาตรา ๔ (๑) ควรกำหนดให้ครอบคลุมถึงผู้ที่กระทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งของ</p>	<p>๑) โดยหลักการของมาตรา ๔ (๑) ต้องเป็นกรณีบุคคลธรรมดาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อ</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>บุคคล เช่น ลูกจ้าง ผู้รับจ้าง หรือ ผู้ให้บริการจัดเก็บด้วย</p> <p>๒) ไม่ควรกำหนดให้กิจการใด ได้รับข้อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตาม ร่างพระราชบัญญัติ ทั้งนี้ หากกิจการใด มีเหตุควรยกเว้นในเรื่องใด ก็ควรไปกำหนด ไว้ในมาตราเรื่องนั้นๆ เป็นการเฉพาะ</p>	<p>ประโยชน์ส่วนตนของบุคคล นั้นเท่านั้น การเก็บข้อมูล ส่วนบุคคลภายใต้คำสั่งของ บุคคลอื่น จึงต้องดำเนินการ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่สามารถกำหนดยกเว้นได้ บทบัญญัติตามมาตรา ๔ (๑) จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>๒) กิจการต่างๆ ที่ได้รับ ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ ตามที่ ปราบกฏในมาตรา ๔ นั้น เนื่องจากกิจการเหล่านั้นมี ลักษณะเฉพาะ ซึ่งหากไม่มี การยกเว้นไว้อาจกระทบต่อ การดำเนินกิจการนั้นๆ ได้ โดยกำหนดไว้เพียง ๕ กรณีเท่านั้น อย่างไรก็ตาม กระทั่งจะความเห็น/ ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ไป พิจารณาปรับปรุงแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติให้มี ความเหมาะสมอีกครั้ง</p>
๕	มาตรา ๕ บทนิยาม	<p>นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล”</p> <p>๑) ข้อมูลติดต่อทางธุรกิจ (Business Contact Information) อาจถือเป็นข้อมูล สาธารณะ หรือข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูล ส่วนบุคคลที่อยู่ในความคุ้มครองของ กฎหมายนี้ โดยหน่วยงานอาจจำเป็นต้อง เปิดเผยข้อมูลติดต่อทางธุรกิจ ซึ่งอาจ รวมถึงชื่อของพนักงานของตน ให้กับ ประชาชนผู้ใช้บริการหรือองค์กรบังคับใช้ กฎหมายได้รับทราบ ดังนั้น จึงขอเสนอ แก้ไขนิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ดังนี้</p>	<p>๑) เนื่องจากหลักการตาม ร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลต้องขอ ความยินยอมจากเจ้าของ ข้อมูลส่วนบุคคลในกรณีกัก รวบรวม ใช้ และเปิดเผย ข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น หากกำหนดนิยามข้อมูล ส่วนบุคคลให้ครอบคลุมถึง ข้อมูลคนตายอาจเกิดปัญหา ในทางปฏิบัติ เนื่องจากไม่มี</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลติดต่อทางธุรกิจอันได้แก่ ชื่อบุคคล ตำแหน่งงาน สถานที่ทำงาน หรือที่อยู่ทางธุรกิจ ที่บุคคลได้มอบให้กับองค์กรไว้เพื่อการติดต่อทางธุรกิจกับองค์กรนั้น โดยเฉพาะและไม่ได้ให้ไว้เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลของบุคคลนั้นเพียงอย่างเดียว”</p> <p>๒) ข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมควรได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับบุคคลที่ยังมีชีวิต ทั้งนี้ หากมีเหตุจำเป็นที่สมควรยกเว้น ไม่ต้องขอความยินยอมในเรื่องใดค่อยไป กำหนดในมาตราเรื่องอื่นๆ เป็นการเฉพาะ</p>	<p>บุคคลผู้ที่จะขอความยินยอมได้ ทั้งนี้ ในต่างประเทศ บางประเทศก็ไม่ได้นิยาม คำว่าข้อมูลส่วนบุคคลให้ครอบคลุมถึงข้อมูลคนตาย</p> <p>๒) ข้อมูลทางธุรกิจเป็นข้อมูลที่เปิดเผยอยู่แล้ว หากกำหนดนิยามให้ครอบคลุมถึงข้อมูลดังกล่าวด้วย อาจเป็นการสร้างความยุ่งยากในการปฏิบัติ</p> <p>ดังนั้น บทบัญญัติตาม มาตรา ๕ นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p>
		<p>นิยามคำว่า “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล” เห็นควรแก้ไขนิยาม ดังนี้ “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น” เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิทธิเฉพาะบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ไม่สามารถให้บุคคลอื่นเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแทนได้ ประกอบกับการทำนิติกรรม โดยการให้ความยินยอมภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ และคนเสมือนไร้ความสามารถจะต้องทำตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อยู่แล้ว</p>	<p>เนื่องจากคำว่าเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลย่อมสามารถเข้าใจได้ในตัวเองแล้วว่าหมายถึงบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลของตน จึงไม่ได้บัญญัติความหมายไว้ แต่บัญญัติโดยใช้คำว่าให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้ไร้ความสามารถ เนื่องจากบุคคลเหล่านั้นไม่สามารถทำนิติกรรมเองได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดสิทธิตามกฎหมาย จึงต้องกำหนดนิยามให้ครอบคลุมถึงผู้มีอำนาจจัดการแทนด้วย</p> <p>ดังนั้น บทบัญญัติตาม มาตรา ๕ นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๖	มาตรา ๗ คณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล	<p>๑) เนื่องจากมีการเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในการตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติฯ ดังนั้น จึงเห็นควรเพิ่มเติมองค์ประกอบซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย เช่น เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และอัยการสูงสุด เป็นต้น</p> <p>๒) เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีความเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วน ทั้งประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชน และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชนในหลายมิติ จึงเห็นควรให้มีผู้แทนภาคเอกชนเข้าร่วมในคณะกรรมการฯ เพิ่มเติม ได้แก่ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมธนาคารไทย</p> <p>๓) ภาระงานของคณะกรรมการฯ และสำนักงานมีปริมาณมาก เนื่องจากครอบคลุมทุกกิจการและมีอำนาจหน้าที่จำนวนมาก หากทรัพยากรในการทำงานไม่เพียงพอ หรือมีขั้นตอนลำดับชั้นในการปฏิบัติงานที่ยุ่งยาก จะทำให้งานล่าช้า กระทบสิทธิผู้เกี่ยวข้องและเสียโอกาสทางธุรกิจได้ ดังนั้น เพื่อให้คณะกรรมการสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันการ ควรกำหนดให้กรรมการทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา หรืออย่างน้อยควรกำหนดให้ประธานกรรมการทำงานเต็มเวลา</p>	<p>๑) เห็นด้วยกับความเห็น/ข้อเสนอแนะในเรื่องการปรับแก้ขององค์ประกอบของคณะกรรมการฯ จึงเห็นควรปรับแก้ ๒ มาตรา ๗ (๓) ดังนี้ “(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมธนาคารไทย”</p> <p>๒) เนื่องจากคณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่หลักในการออกนโยบาย ตรากฎหมาย ลำดับรองที่เกี่ยวข้อง และกำกับดูแลในภาพรวม ในส่วนของอำนาจหน้าที่เรื่องอื่นๆ เช่น การวินิจฉัยปัญหา หรือการพิจารณาลงโทษทางปกครองอาจทำได้เมื่อมีกรณีเกิดขึ้นเท่านั้น ซึ่งสามารถกำหนดนัดประชุมเป็นครั้งคราวได้ตามความเหมาะสม จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดให้กรรมการทำงานเต็มเวลา</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๗	มาตรา ๑๑ การประชุม	มีข้อสังเกตว่า แม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยวินิจฉัยว่า การประชุมคณะกรรมการและ คณะอนุกรรมการต่างๆ โดยวิธีการอื่น สามารถกระทำได้ หากมีบทบัญญัติไว้ ชัดเจน แต่การจัดประชุมโดยวิธีการ ติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่สามารถ ถ่ายทอดภาพและเสียงอย่างต่อเนื่อง อาจไม่เหมาะสมในบางกรณี เช่น การประชุมเรื่องที่เป็นความลับ ดังนั้น การจัดประชุมโดยวิธีดังกล่าวควรคำนึงถึง ความเหมาะสมของเรื่องที่พิจารณาและ ตัวผู้เข้าร่วมประชุม นอกจากนี้ อาจมี ปัญหาเกี่ยวกับการรับรองการประชุมด้วย	เนื่องจากตามมาตรา ดังกล่าวซึ่งกำหนดให้ การประชุมของ คณะกรรมการฯ อาจกระทำ ได้โดยวิธีการทาง อิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่น ซึ่งเป็นไปตามที่ คณะกรรมการฯ กำหนด โดยกระทรวงฯ จะรับ ข้อสังเกตดังกล่าวไปพิจารณา หากคณะกรรมการฯ ได้ กำหนดวิธีการประชุมโดย วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นในอนาคต ต่อไป
๘	มาตรา ๑๓ อำนาจหน้าที่ คณะกรรมการ	<p>๑) ตามมาตรา ๑๓ (๕) อำนาจหน้าที่ ในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือ โอนไปยังต่างประเทศ ควรข้อความต่อท้าย ว่า “โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการส่ง หรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยัง ต่างประเทศ” เนื่องจากการกำหนด หลักเกณฑ์การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคล ไปยังต่างประเทศ ควรมิวัตถุประสงค์เพื่อ การสนับสนุนมากกว่าที่จะเป็นกฎเกณฑ์ เพื่อป้องกันการโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ</p> <p>๒) มาตรา ๑๓ (๕) อำนาจหน้าที่ใน การประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือ โอนไปยังต่างประเทศ ควรเสนอ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อน เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลย่อมมี ความสำคัญ จึงเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณา ด้วยความรอบคอบ</p>	<p>๑) อำนาจหน้าที่ ในการประกาศกำหนด หลักเกณฑ์การให้ ความคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยัง ต่างประเทศ เป็นอำนาจของ คณะกรรมการฯ ซึ่งแม้จะไม่มี การเพิ่มเติมถ้อยคำที่เสนอ ในการจัดทำประกาศดังกล่าว คณะกรรมการฯ ก็ต้อง พิจารณาครอบคลุมถึง ประเทศดังกล่าวด้วย บทบัญญัติตามมาตรา ๑๓ (๕) จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>๒) เนื่องจากการส่งหรือ โอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ นั้นมีมาตรฐานซึ่งเป็นสากลที่ สามารถนำมาเทียบเคียงได้ ประกอบกับองค์ประกอบ ของคณะกรรมการ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			<p>กฎหมายหรือในระหว่างสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลยังมีผลใช้บังคับอยู่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถถอนความยินยอมได้ แต่หากต่อมาภายหลังเมื่อสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างคู่สัญญาหมดลงแล้วเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลย่อมมีสิทธิถอนความยินยอม</p> <p>ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลย่อมไม่มีสิทธิเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลนั้นอีกต่อไป</p>
๑๐	มาตรา ๒๐ ข้อยกเว้น ความยินยอม	<p>๑) เห็นควรเสนอปรับแก้ไขถ้อยคำมาตรา ๒๐ (๔) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า “(๔) เป็นการจำเป็นสำหรับการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือในการใช้อำนาจรัฐของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐภายใต้ของวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด”</p> <p>๒) เห็นควรเสนอปรับแก้ไขถ้อยคำมาตรา ๒๐ (๕) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า “(๕) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ขัดต่อกฎหมาย สำหรับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือของบุคคลที่สาม เว้นแต่ประโยชน์ดังกล่าว...”</p> <p>๓) เห็นควรเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ (๘) “เป็นการปฏิบัติตามสัญญาที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญา และได้ให้ความยินยอมก่อนที่จะเข้าทำสัญญา”</p>	เห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะรับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงถ้อยคำในมาตราดังกล่าวให้มีความเหมาะสมต่อไป

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑๑	มาตรา ๒๑ การเก็บข้อมูล ส่วนบุคคลจาก แหล่งอื่น	ควรกำหนดมาตรา ๒๑ ให้อยู่ภายใต้ บังคับของมาตรา ๒๐ โดยหากผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคลได้รับการยกเว้นสามารถ เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยไม่ต้อง ได้รับความยินยอมแล้ว ถึงแม้จะเป็น การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งอื่น ก็ไม่ต้องจำเป็นต้องแจ้งหรือได้รับ ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล อีก	เนื่องจากกรณีตาม มาตรา ๒๐ นั้น เป็นกรณี ข้อยกเว้นหลักความยินยอม ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของร่าง พระราชบัญญัตินี้ จึงควร กำหนดให้ใช้ได้เท่าที่จำเป็น ไม่ควรนำมาใช้กับมาตรา ๒๑ ด้วย เพราะอาจกระทบต่อ สิทธิของเจ้าของข้อมูล มากเกินไปสมควร
๑๒	มาตรา ๒๓	๑) เห็นควรปรับแก้ไขถ้อยคำโดยเพิ่ม วรรคท้ายของมาตรา ๒๓ ให้ชัดเจนขึ้น ดังนี้ “การส่งหรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ให้แก่ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ถือเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล” ๒) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการให้การใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องอยู่ภายใต้ วัตถุประสงค์เดียวกันกับที่ได้เก็บรวบรวม มาเท่านั้น เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้ หรือ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่จำกัด	๑) กรณีการเปิดเผยข้อมูล ส่วนบุคคลให้เจ้าของข้อมูล ส่วนบุคคลนั้น หากเป็นกรณี ทั่วไปยอมเข้าข้อยกเว้นตาม มาตรา ๒๐ อยู่แล้ว จึงไม่ต้อง บัญญัติเพิ่มเติม ๒) ในการขอความยินยอม จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมต้องแจ้ง วัตถุประสงค์ในการเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย ข้อมูลดังกล่าวแล้ว จึงไม่ต้อง บัญญัติเพิ่มเติม
๑๓	มาตรา ๒๔ การส่งหรือ โอนข้อมูลส่วน บุคคลไปยัง ต่างประเทศ	เห็นควรกำหนดข้อยกเว้นเพิ่มเติม ดังนี้ (๑) กรณีประเทศผู้รับข้อมูลส่วนบุคคล มีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลเทียบเท่า หรือสูงกว่าที่ร่าง พระราชบัญญัตินี้กำหนด (๒) กรณีผู้รับข้อมูลส่วนบุคคล มีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เทียบเท่าหรือสูงกว่าที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนด และมาตรฐานดังกล่าวได้รับความ เห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว	เห็นด้วยกับข้อเสนอ ดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะ รับความเห็น/ข้อเสนอแนะ ดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุง แก้ไขมาตรา ๒๔ โดยกำหนด เป็นหลักการทั่วไปว่า ประเทศที่ประเทศผู้รับข้อมูล ส่วนบุคคลต้องมีมาตรฐาน เพียงพอ ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ กำหนด

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑๔	มาตรา ๒๕	<p>๑) เห็นควรปรับถ้อยคำตอนท้ายของ มาตรา ๒๕ ให้ชัดเจนขึ้น โดยเพิ่มเป็นวรรคสอง ดังนี้ “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล มีสิทธิขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนได้เฉพาะข้อมูลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ไว้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น ไม่รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่ผ่านการประมวลผลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว”</p> <p>๒) เห็นควรปรับแก้ไขถ้อยคำว่า “เข้าถึง” เป็นคำว่า “ตรวจสอบ” เพื่อให้เกิดความชัดเจน เนื่องจากการใช้คำว่า “เข้าถึง” อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ฐานข้อมูลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้นอกจากนี้ควรกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลได้ด้วย</p> <p>๓) เห็นควรเปลี่ยนให้ในกรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถดำเนินการได้ทันภายในกำหนดเวลา ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขยายระยะเวลาโดยแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบภายในสามสิบวัน และหากไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จ ให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการที่จะขยายระยะเวลาได้</p>	<p>๑) เห็นว่าถ้อยคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน” มีความหมายชัดเจนอยู่แล้วว่า หมายถึงเฉพาะข้อมูลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลยินยอมให้กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น ไม่รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่ผ่านการประมวลผลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว</p> <p>๒) ถ้อยคำว่า “เข้าถึง” มีความชัดเจนแล้ว จึงไม่ปรับแก้ไขในประเด็นนี้ ทั้งนี้ หากข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอนั้นมีจำนวนมาก เกินสมควร ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลได้</p> <p>๓) ระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามคำขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอนั้น มีความเหมาะสมอยู่แล้ว ทั้งนี้ หากสถานการณ์ในอนาคต มีความเปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการจะประกาศกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามคำขอให้เร็วขึ้นหรือขยายระยะเวลาดังกล่าวหรือกำหนดหลักเกณฑ์อื่น</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			ตามความเหมาะสมก็ได้ จึงไม่ปรับแก้ไขในประเด็นนี้
๑๕	มาตรา ๒๗ หน้าที่ผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคล	เห็นควรเพิ่มเติมข้อความท้ายวรรคแรก ดังนี้ “... ทั้งนี้ トラบเท่าที่ผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลจะทราบได้ หรือตามที่ได้รับแจ้ง จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล”	โดยเจตนารมณ์ของ มาตรานี้ ต้องการให้ผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการ ให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิด ความเข้าใจผิด เมื่อเจ้าของ ข้อมูลส่วนบุคคลขอให้ ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ปรับปรุงแก้ไขข้อมูลดังกล่าว ให้มีความถูกต้องเท่านั้น ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ไม่จำเป็นต้องติดต่อกับ เจ้าของข้อมูลเพื่อปรับปรุง แก้ไขให้ข้อมูลถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ อยู่ตลอดเวลา
๑๖	มาตรา ๒๘ หน้าที่ผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคล	๑) เห็นควรปรับถ้อยคำข้อยกเว้น การทำลายข้อมูลส่วนบุคคล ตาม มาตรา ๒๘ (๔) ให้ชัดเจนขึ้น โดยเพิ่มเติม ว่า “...เว้นแต่เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิสูจน์ การตรวจสอบ หรือประโยชน์ ในการดำเนินคดีภายในอายุความ...” ๒) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการให้ ข้อยกเว้นการทำลายข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๘ (๔) ให้ครอบคลุมถึงกรณีที่ พระราชบัญญัตินี้ หรือตามบทบัญญัติ กฎหมายอื่น กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ๓) ควรเพิ่มเติมหลักการใน ๒๘ (๔) โดย นอกจากการทำลายแล้ว ควรกำหนดให้ สามารถเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคลให้อยู่ ในรูปแบบข้อมูลที่ไม่สามารถรู้ตัวบุคคลที่ เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	๑) กรณีตามมาตรา ๒๘ (๔) ถ้อยคำที่ “เว้นแต่เพื่อ วัตถุประสงค์ในการพิสูจน์ การตรวจสอบ” นั้น ครอบคลุมกรณี ตามความเห็น/ข้อเสนอแนะ แล้ว จึงไม่ปรับแก้ไขใน ประเด็นนี้ ๒) ตามมาตรา ๓ กำหนด ว่า “ในกรณีที่มีกฎหมาย ว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในลักษณะใด ก็กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้ โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น เว้นแต่ (๑)

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>๔) หลักการในการแจ้งเหตุละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลตาม ๒๘ (๕) ไม่ควรนำจำนวนบุคคลมาเป็นปัจจัยในการพิจารณา เนื่องจากควรพิจารณาถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมากกว่า</p>	<p>บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อ ...” ซึ่งมาตรา ๒๘ นั้น ไม่อยู่ใน (๑) ดังนั้น หากมีกฎหมายอื่นกำหนดเกี่ยวกับเรื่องการทำลายไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>๓) การทำลายข้อมูลส่วนบุคคลนั้นกำหนดให้นำให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการทำลายข้อมูลส่วนบุคคล โดยอนุโลม ดังนั้น หลักเกณฑ์ในการทำลายข้อมูลดังกล่าว จึงต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>๔) กรณีตามมาตรา ๒๘ (๕) นั้น เนื่องจากหากมีเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในวงกว้าง จึงต้องกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งให้คณะกรรมการทราบ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑๗	มาตรา ๒๙ หน้าที่ของ ผู้ประมวลผล ข้อมูลส่วนบุคคล	<p>๑) เห็นควรตัดข้อความตอนท้ายใน (๑) “...เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมายหรือ บทบัญญัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัตินี้” เนื่องจากสิทธิ หน้าที่ระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกับ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตาม สัญญา ซึ่งในสัญญาดังกล่าวย่อมไม่สามารถ ระบุข้อสัญญาที่ฝ่าฝืนกฎหมายไว้ในสัญญาดังกล่าวได้ จึงไม่ต้องกำหนดข้อความ ดังกล่าวไว้</p> <p>๒) เห็นควรตัดข้อความตอนท้ายใน (๒) “...รวมทั้งแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ทราบถึงเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่ เกิดขึ้น” เนื่องจากเห็นควรให้เป็นเรื่องของ สัญญาระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล กับผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>๓) เห็นควรตัด (๓) ออก เนื่องจากไม่มี ความจำเป็นต้องกำหนดไว้</p>	<p>๑) เนื่องจากอาจมีกรณีที่ คำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลขัดต่อกฎหมาย หรือหลักการเกี่ยวกับการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งส่งผลให้เจ้าของข้อมูล ส่วนบุคคลได้รับความ เสียหาย จึงต้องบัญญัติ ถ้อยคำดังกล่าวไว้</p> <p>๒) เนื่องจากหากมี เหตุการณ์ละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย ต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศในวงกว้าง จึงต้องกำหนดให้ผู้ประมวล ข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งให้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ทราบเพื่อหาแนวทาง ในการแก้ไขปัญหาต่อไป</p>
๑๘	มาตรา ๓๑ ข้อปฏิบัติใน การคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล	<p>ควรเพิ่มเติมหลักการให้ชัดเจนว่า หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้ปฏิบัติ ตามข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แล้ว ให้ถือว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามร่าง พระราชบัญญัตินี้ เพื่อสร้างความสำคัญ ให้กับข้อปฏิบัติดังกล่าวและสอดคล้องกับ แนวปฏิบัติของต่างประเทศ</p>	<p>แม้ตามร่าง พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ กำหนดว่า หากผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคลหรือ ผู้ประมวลผลข้อมูล ส่วนบุคคลได้ปฏิบัติตาม ข้อปฏิบัติในการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลที่ คณะกรรมการประกาศ กำหนดแล้ว ให้ถือว่า ได้ปฏิบัติถูกต้องตามร่าง พระราชบัญญัตินี้ แต่อย่างไรก็ตาม ได้กำหนด ว่า หากผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่าปฏิบัติ ตามข้อปฏิบัติในการคุ้มครอง</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ย่อมไม่ต้องรับผิดทางแพ่ง
๑๙	มาตรา ๓๖ คณะกรรมการ กำกับสำนักงาน คณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล	คณะกรรมการกำกับสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่เพียงการบริหาร สำนักงานเท่านั้น นอกจากนี้ โครงสร้าง ดังกล่าวอาจซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นการตั้ง คณะกรรมการเกินความจำเป็น ซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรา ๗๗ แห่ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	เนื่องจากสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลเป็นหน่วยงาน ของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน หรือ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งต้องมี คณะกรรมการกำกับ หน่วยงาน จึงจำเป็นต้องมี คณะกรรมการชุดดังกล่าว
๒๐	มาตรา ๕๙ อำนาจใน การกำกับดูแล	การกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจ ในการสั่งยับยั้งการกระทำของสำนักงาน ที่ขัดต่ออำนาจหน้าที่ของสำนักงาน นโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ หรือ มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน สั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ การดำเนินการของสำนักงานได้ จะกระทบ ต่อความเป็นอิสระและกลไกการทำงานของ สำนักงาน	มาตราดังกล่าวเป็นอำนาจ โดยทั่วไปของรัฐมนตรี ในฐานะผู้กำกับดูแล ซึ่งกฎหมายจัดตั้งหน่วยงาน รูปแบบเดียวกันอื่นๆ ก็บัญญัติในลักษณะดังกล่าว
๒๑	มาตรา ๖๘ - ๖๙ โทษอาญา	เห็นควรเสนอตัดโทษทางอาญาออก และเสนอให้ใช้โทษปรับทางปกครองแทน เนื่องจากการกระทำผิดดังกล่าวไม่ใช่ การกระทำโดยทุจริตเพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	เห็นด้วยกับข้อเสนอ ดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะ รับความเห็น/ข้อเสนอแนะ ดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุง แก้ไขร่างพระราชบัญญัติ ต่อไป
๒๒	มาตรา ๘๑ บทเฉพาะกาล	๑) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการให้ผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคลยังคงสามารถใช้ข้อมูล ส่วนบุคคลที่ตนได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับได้ ตามวัตถุประสงค์เดิม โดยไม่จำเป็นต้อง ขอความยินยอมใหม่ แต่หากเจ้าของข้อมูล ส่วนบุคคลคนใดไม่ประสงค์จะให้ผู้ควบคุม	ตามมาตรา ๘๑ ที่ กระทรวงฯ เสนอนั้น กำหนดให้ใช้หลักการ Opt-In กับข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้ เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้ บังคับ โดยกำหนดให้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวต่อไปก็ใช้สิทธิถอนความยินยอมได้ หรือหากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประสงค์ใช้ข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ต้องดำเนินการขอความยินยอมใหม่</p> <p>๒) ควรปรับแก้ไขบทเฉพาะกาลดังกล่าว โดยกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปได้ หากได้ดำเนินการแจ้งซึ่งรวมถึงการแจ้งเป็นการทั่วไปให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวแล้วอย่างชัดเจน และเจ้าของข้อมูลไม่ได้แจ้งกลับว่าไม่ยินยอม</p> <p>๓) ควรกำหนดให้เฉพาะการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้นที่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เพราะการเก็บรวบรวมหรือใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>๔) เห็นควรเสนอเป็นหลักการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ต่อไปได้ตามวัตถุประสงค์เดิม หากจะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลด้วยวัตถุประสงค์ใหม่ต้องดำเนินการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อน</p>	<p>ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใหม่ภายใต้ระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งหากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม จากการรับฟังความคิดเห็น หลายภาคส่วนเห็นว่า หลักการดังกล่าวมีความเข้มงวดเกินไป อาจไม่สามารถปฏิบัติได้จริง ซึ่งแม้ว่าหลักการดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล แต่หากไม่สามารถปฏิบัติได้อาจก่อให้เกิดปัญหาตามมาซึ่งในท้ายที่สุดผลเสียย่อมตกแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น จึงเห็นควรปรับแก้ไขหลักการของมาตราดังกล่าวโดยกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวม และใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปได้ตามวัตถุประสงค์เดิม แต่หากจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมก่อน</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๒๓	ประเด็นอื่นๆ	เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าอย่างมาก ซึ่งทำให้ผู้ควบคุมข้อมูลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลสามารถดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลได้ โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศเดียวกันกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จึงเห็นควรเสนอให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ต่างประเทศด้วย	เห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะรับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดเป็นหลักการให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักรโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าผู้นั้นจะอยู่ในหรือนอกราชอาณาจักรก็ตาม

๓.๔ ภายหลังจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. (ร่างฯ ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจพิจารณาแล้ว เรื่องเสร็จที่ ๑๓๙๕/๒๕๖๑) กระทรวงฯ ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเชิญตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานของรัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นในวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑ ณ โรงแรมเซ็นทรา บายเซ็นทารา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร โดยกระทรวงฯ ได้เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป ซึ่งมีผู้แทนหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชนของไทยและต่างประเทศ ภาควิชาการ และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นจำนวน ๒๕๐ คน รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นทั้งสิ้น ๑๕ วัน โดยแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลความจำเป็น รวมทั้งหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็นและเผยแพร่ข้อมูลให้แก่ผู้ที่สนใจ โดยมีผู้สนใจเข้าชมจำนวน ๓,๑๗๙ ครั้ง และผู้ดาวน์โหลดไฟล์ร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒,๔๒๒ ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑) ซึ่งมีความเห็นในประเด็นต่างๆ สรุปได้ ดังนี้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑	มาตรา ๒ ระยะเวลาบังคับใช้	ตามร่างพระราชบัญญัติที่กำหนดให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับถัดจากวันประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวสั้นเกินไป เนื่องจากหากพระราชบัญญัตินี้ผลใช้บังคับใช้กับทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตามนิยามของพระราชบัญญัตินี้ต้องดำเนินการจัดเตรียมการหลายด้าน เช่น การจัดซื้ออุปกรณ์จัดเก็บข้อมูล การประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้ารับทราบสิทธิต่างๆ ซึ่งไม่สามารถเตรียมการได้ทัน จึงเห็นควรขยายระยะเวลาการมีผลใช้บังคับออกไปเป็น ๑ ปี หรือ ๒ ปี	เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีหลักการเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ประกอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนได้รับรู้ รับทราบเป็นระยะเวลาพอสมควรแล้ว ในชั้นการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นควรปรับลดระยะเวลาการมีผลบังคับใช้จากเดิม ๑ ปี เป็น ๑๘๐ วัน
๒	มาตรา ๔ ข้อยกเว้นการใช้บังคับ	<p>การไม่ให้กฎหมายใช้บังคับกับข้อมูลส่วนบุคคลทั้งหมดในกิจการตามร่างมาตรา ๔ วรรค ๑ (๒) ถึง (๖) เป็นการยกเว้นที่กว้างขวางเกินสัดส่วนและจำเป็น โดยข้อมูลส่วนบุคคลในกิจการต่างๆ ดังกล่าว สามารถอยู่ภายในบังคับกฎหมายฉบับนี้ได้ ไม่ต้องยกเว้นเหมารวมไปหมดทั้งกิจการ ทั้งนี้ยังสามารถกำหนดข้อยกเว้นให้มีการเก็บรวบรวม การใช้ หรือ การเปิดเผยได้เป็นกรณี โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผย</p> <p>มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๒) ยังไม่ชัดเจนว่า รวมถึงการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น กรณีภัยพิบัติ หรือไม่ (เนื่องจากอาจไม่สามารถตีความว่าเป็นการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชนได้เสมอไป) รวมทั้งไม่ครอบคลุมการดำเนินการของหน่วยงานเอกชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น สถานพยาบาลเอกชน</p>	<p>กิจการต่างๆ ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติพระราชบัญญัตินี้ ตามที่กำหนดในมาตรา ๔ นั้น เนื่องจากกิจการเหล่านั้นมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งหากไม่มีการยกเว้นไว้อาจกระทบต่อการดำเนินกิจการนั้นๆ ได้ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้เพียง ๖ กรณีเท่านั้น</p> <p>การรักษาความมั่นคงของรัฐหรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน ตามมาตรา ๔ (๒) นั้น ครอบคลุมถึงกรณีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากตามมาตราดังกล่าวใช้ถ้อยคำว่า “การดำเนินการ</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		มูลนิธิ หรือสมาคมต่างๆ ซึ่งจะเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการทำงานเพื่อคุ้มครองประชาชนและประโยชน์สาธารณะได้	ของหน่วยงานของรัฐ...” ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาการตีความ ซึ่งกระทรวงฯ จะรับประเด็นนี้ไปเสนอผู้เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาในขั้นต่อไป
๓	มาตรา ๕ นิยาม	นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ควรมีการกำหนดให้ชัดเจนว่าไม่รวมถึงข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลได้ (anonymized, pseudonymized, encrypted)	นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ดังนั้น หากข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้ผ่านกระบวนการหรือขั้นตอนดังกล่าวแล้ว ไม่สามารถระบุตัวตนได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ก็ไม่เข้านิยามตามร่างพระราชบัญญัติฯ นี้
๔	มาตรา ๘ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินการเพื่อคุ้มครองผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย รวมถึงตรวจสอบและถ่วงดุลการดำเนินงานภายใน คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจึงควรประกอบด้วยกรรมการที่สรรหาและแต่งตั้งมาจากภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน โดยมีการกำหนดจำนวนหรือสัดส่วนของกรรมการจากแต่ละภาคส่วนอย่างชัดเจน ทั้งนี้ อาจกำหนดให้กรรมการที่สรรหาและแต่งตั้งจากภาคเอกชนเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจำนวนมาก เช่น ผู้ประกอบธุรกิจสถาบันการเงิน ผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ เป็นต้น	เนื่องจากคณะกรรมการฯ มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการกำหนดนโยบายมาตรการหรือแนวทางการดำเนินการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การกำหนดให้มีตัวแทนจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ควบคุมข้อมูลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล เข้ามาเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งอาจทำให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนในการทำหน้าที่ ทั้งนี้ ตัวแทนภาคส่วนดังกล่าวอาจเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้หากได้รับการคัดเลือก

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>เพื่อให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันการ ควรพิจารณา กำหนดให้กรรมการทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา ทั้งนี้ หากเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีกรรมการโดยตำแหน่งซึ่งไม่สามารถทำงานเต็มเวลาได้ อาจกำหนดให้มีกรรมการโดยตำแหน่งที่ทำหน้าที่ไม่เต็มเวลาได้ และกรรมการที่เหลือต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา โดยประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยอีกครั้งหนึ่ง ควรทำงานเต็มเวลา</p>	<p>เนื่องจากตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดรูปแบบโครงสร้างของคณะกรรมการชุดต่างๆ และสำนักงานไว้แล้ว การปรับแก้ให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีลักษณะการทำงานเต็มเวลาอาจจะ มีผลกระทบต่อโครงสร้างในส่วนอื่นด้วย</p>
๕	<p>มาตรา ๒๐ ความยินยอมของผู้ไร้ความสามารถ</p>	<p>โดยหลักแล้ว คนเสมือนไร้ความสามารถสามารถกระทำการด้วยตนเองได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้ต้องขอความยินยอมจากผู้พิทักษ์ก่อน ซึ่งการให้หรือถอนความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ใช่ นิติกรรมที่กระทบถึงหรือก่อภาระผูกพัน กองทรัพย์สินของคนเสมือนไร้ความสามารถโดยตรง เพื่อไม่ให้เป็นการจำกัดสิทธิของคนเสมือนไร้ความสามารถและสร้างภาระแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเกินสมควร คนเสมือนไร้ความสามารถจึงควรมีสติให้หรือถอนความยินยอมดังกล่าวด้วยตนเองได้</p>	<p>เนื่องจากการถอนความยินยอมในการเก็บรวบรวม การใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล บางเรื่องอาจมีผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ จึงจำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้พิทักษ์ก่อน</p>
๖	<p>มาตรา ๒๓ รายละเอียดที่ต้องแจ้งในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>การเปิดเผยข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานรัฐย่อมเป็นไปตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานผู้ใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือเป็นไปตามบทบัญญัติที่กฎหมายกำหนด รายละเอียดดังกล่าวเป็นรายละเอียดที่อยู่นอกเหนือความควบคุมของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งการแจ้งไม่ครบถ้วนจึงอาจส่งผลกระทบต่อความรับผิดของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ ดังนั้น หน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูล</p>	<p>เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจึงควรมีสติได้รับรู้รับทราบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของตน มีการเปิดเผยไปยังที่ใดบ้าง</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ (๓) ไม่ควรรวมถึงหน้าที่ในการแจ้งประเภทของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานรัฐที่ข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย</p>	
๗	<p>มาตรา ๒๘ การโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปต่างประเทศ</p>	<p>ข้อกำหนดตามมาตรา ๒๘ (๒) ซึ่งกำหนดให้การโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยได้แจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เพียงพอของประเทศปลายทาง หรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคลแล้วนั้น อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกรรมในอนาคต ซึ่งจะเป็นยุคไร้พรมแดน เนื่องจากมีการส่งผ่านข้อมูลระหว่างกันเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ หากยังมีข้อกำหนดดังกล่าวอยู่จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจของประเทศไทยกับต่างชาติลดน้อยลง</p>	<p>กรณีตามมาตรา ๒๘ (๒) นั้น เป็นกรณีการโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศซึ่งปลายทางมีมาตรฐานการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เพียงพอตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด หากเป็นกรณีที่ประเทศปลายทางมีมาตรฐานที่เพียงพอตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด เจ้าของข้อมูลไม่ต้องแจ้งรายละเอียดดังกล่าวให้เจ้าของข้อมูลทราบ</p>
๘	<p>มาตรา ๓๐ สิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>หากเป็นกรณีที่มีผลต่อการสืบสวนสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายมีหน้าที่แจ้งแก่ผู้ควบคุมข้อมูลในการระงับการเปิดเผยหรือให้ขออนุญาตเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจากเจ้าหน้าที่ก่อนดำเนินการดังกล่าว</p> <p>ควรมีบัญญัติให้ผู้ควบคุมข้อมูลมีสิทธิเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการขอรับข้อมูลได้ตามสมควร เนื่องจากการจัดให้เข้าถึงและนำส่งสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวย่อมก่อให้เกิดต้นทุนแก่ผู้ควบคุมข้อมูล ทั้งนี้เว้นแต่กรณีที่เกิดคดีพิพาทระหว่างเจ้าของข้อมูลและผู้ควบคุมข้อมูลเกี่ยวข้อง</p>	<p>เนื่องจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลของตน หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะปฏิเสธคำขอดังกล่าว ต้องแจ้งเหตุให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบ</p> <p>ตามมาตรา ๓๐ วรรคท้าย กำหนดให้คณะกรรมการฯ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าถึงและการขอรับสำเนาตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งหลักเกณฑ์อื่นตามความเหมาะสมก็ได้</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		การละเมิดสิทธิของเจ้าของข้อมูลหรือการไม่ปฏิบัติหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้	
๙	มาตรา ๓๔ การดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และ ไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด	การบังคับใช้บทบัญญัติในมาตรา ๓๔ แก่ทุกกรณีจะก่อให้เกิดภาระและต้นทุนแก่ผู้ควบคุมข้อมูลในการปรับปรุงข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่จำเป็น เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลในหลายกรณีถูกจัดเก็บไว้เพื่อเป็นหลักฐานอ้างอิงนิติสัมพันธ์ที่สิ้นสุดไปแล้ว แต่ไม่ได้นำข้อมูลนั้นมาใช้อีก	มาตรานี้กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ต้องปรับปรุงข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และ ไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด หากได้รับแจ้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จึงไม่เป็นการสร้างภาระให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเกินสมควร
๑๐	มาตรา ๓๘ บันทึกรายการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล	การบันทึกรายการตามมาตรานี้ควรบังคับแก่การออกรายงานข้อมูล (report) เพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และ/หรือ ผู้มีส่วนได้เสียในการใช้อ้างอิงเท่านั้น ไม่รวมถึงการบันทึกข้อมูล (record) เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานภายในของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากรายการดังกล่าวประกอบด้วยรายการที่ไม่จำเป็นต้องบันทึก (record) หรือรายการที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเรียกเอกสารที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาตามกระบวนการจัดการภายในของตนได้ ซึ่งกระบวนการจัดการเช่นนั้นขึ้นอยู่กับการบริหารงานของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแต่ละรายนั่นเอง	ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ต้องบันทึกรายการตามที่กำหนดไว้ตามกฎหมายเพื่อให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งรูปแบบการบันทึกและรายละเอียดอื่นๆ เป็นดุลยพินิจของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถดำเนินการได้ตามความเหมาะสม
๑๑	มาตรา ๔๐ เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	การกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการสร้างภาระหน้าที่และค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมากเกินความจำเป็น	มาตรานี้กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกรณีที่หน่วยงานหรือกิจกรรมที่มีการเก็บรวบรวม การใช้ และ

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			<p>การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากหรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ละเอียดอ่อน ซึ่งจำเป็นต้องมีมาตรฐานในการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล จึงจำเป็นต้องกำหนดให้หน่วยงานหรือกิจกรรมดังกล่าวต้องมีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p>
๑๒	มาตรา ๗๕ ความรับผิดทางแพ่ง	<p>เหตุยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๗๕วรรคหนึ่ง (๒) ควรรวมถึงการปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจตามสมควรว่าเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ด้วย</p>	<p>เนื่องจากความรับผิดตามมาตรา ๗๕ มีลักษณะเป็นความรับผิดโดยเคร่งครัด (Strict Liability) การกำหนดข้อยกเว้นให้รวมถึงกรณีดังกล่าว อาจทำให้เกิดปัญหาในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้</p>
๑๓	มาตรา ๗๗ - ๗๙ โทษอาญา	<p>การกำหนดให้นำโทษอาญามาใช้กับความผิดที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ และยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับ ไม่สอดคล้องกับหลักสากล ซึ่งกำหนดเฉพาะโทษปรับเท่านั้น ทั้งนี้ ประเทศไทยยังไม่เคยมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมาก่อน กฎหมายและกฎหมายลำดับรองต่างๆ ยังไม่มีความชัดเจน การกำหนดโทษอาญาจึงอาจไม่ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม และเกินความจำเป็น</p>	<p>ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดโทษอาญาไว้เพียง ๓ มาตรา ซึ่งโทษดังกล่าวใช้ลงโทษเฉพาะความผิดที่มีลักษณะร้ายแรง ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอย่างมาก เช่น การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบ ด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น การล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่และนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น เป็นต้น</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑๔	มาตรา ๘๐ - ๘๘ โทษทางปกครอง	โทษทางปกครองที่ปรับแก้ไขจากร่างพระราชบัญญัติฯ เดิมซึ่งกำหนดไว้ระหว่าง ๑๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น มีความเหมาะสมแล้ว การปรับเพดานค่าปรับเป็น ๑,๐๐๐,๐๐๐ - ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นบทลงโทษที่สูงเกินส่วน	เนื่องจากโทษทางปกครองที่กำหนดไว้ตามร่างพระราชบัญญัติฯ เดิมนั้นมีมูลค่าน้อยเมื่อเทียบกับความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงปรับแก้ไขโทษปรับทางปกครองให้สูงขึ้น ทั้งนี้ โทษปรับดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงจนเกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับโทษของต่างประเทศ
๑๕	ประเด็นอื่น	ไม่มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดข้อยกเว้นในการเก็บรวบรวม (มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖) การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล (มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง) โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทำให้หากพบปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ไม่สามารถใช้ดุลพินิจกำหนดข้อยกเว้นในกฎกระทรวงได้ จำเป็นจะต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะขาดความคล่องตัวและเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ หากมีข้อกังวลเรื่องอำนาจของฝ่ายบริหารในการใช้ดุลพินิจออกกฎกระทรวงโดยไม่เหมาะสม ก็สามารถกำหนดหลักการเพื่อบังคับให้ต้องเข้าหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดได้	เหตุผลที่ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับปัจจุบันมีปรับแก้ไขโดยตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ หรือรัฐมนตรีในการตรากฎหมายลำดับรองตามมาตราต่างๆ ออกไป เนื่องจากจากการรับฟังความคิดเห็นที่ผ่านมา หลายภาคส่วนมีความกังวลเกี่ยวกับการให้อำนาจคณะกรรมการฯ หรือรัฐมนตรีในการตรากฎกระทรวงเพื่อยกเว้นหลักการในมาตราที่เกี่ยวข้อง

๔. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กระทรวงฯ ได้นำความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จากการรับฟังความคิดเห็นทั้งหมดมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ให้มีความถูกต้อง เหมาะสม ชัดเจน ก่อนเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามขั้นตอนต่อไป

หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นและการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจาก (ร่าง) พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

การประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๔.๐๐ น.

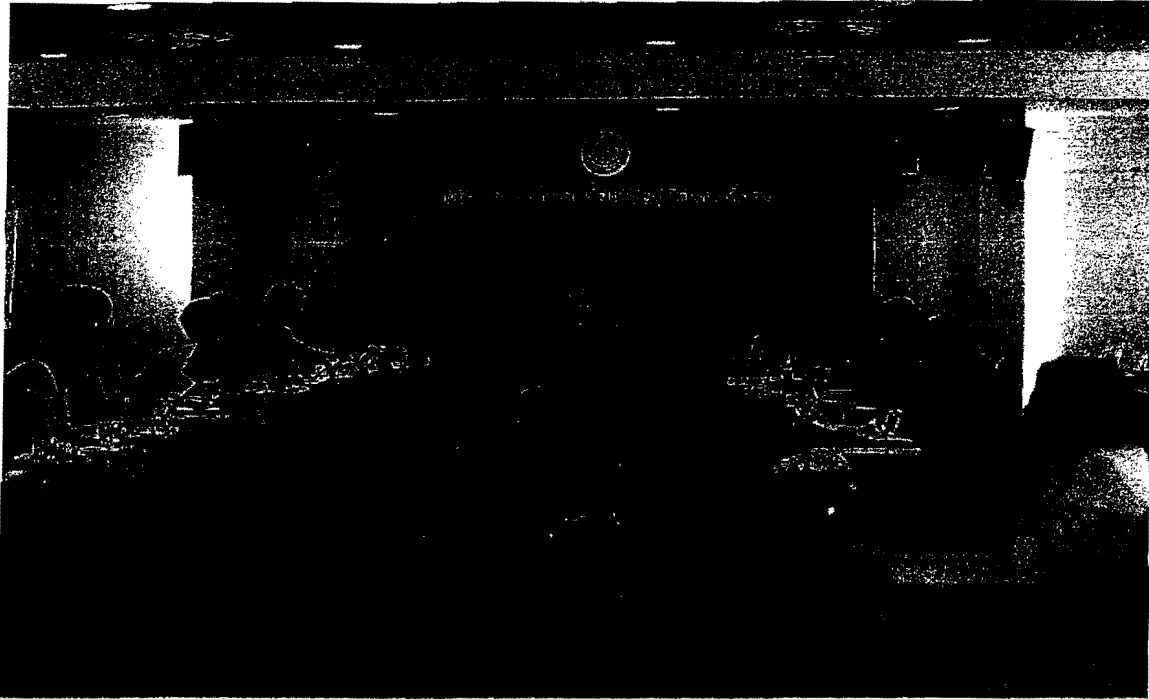
ณ โรงแรมเอทัส ลุมพินี (Aetas Lumpini) ถนนพระราม ๕ กรุงเทพมหานคร

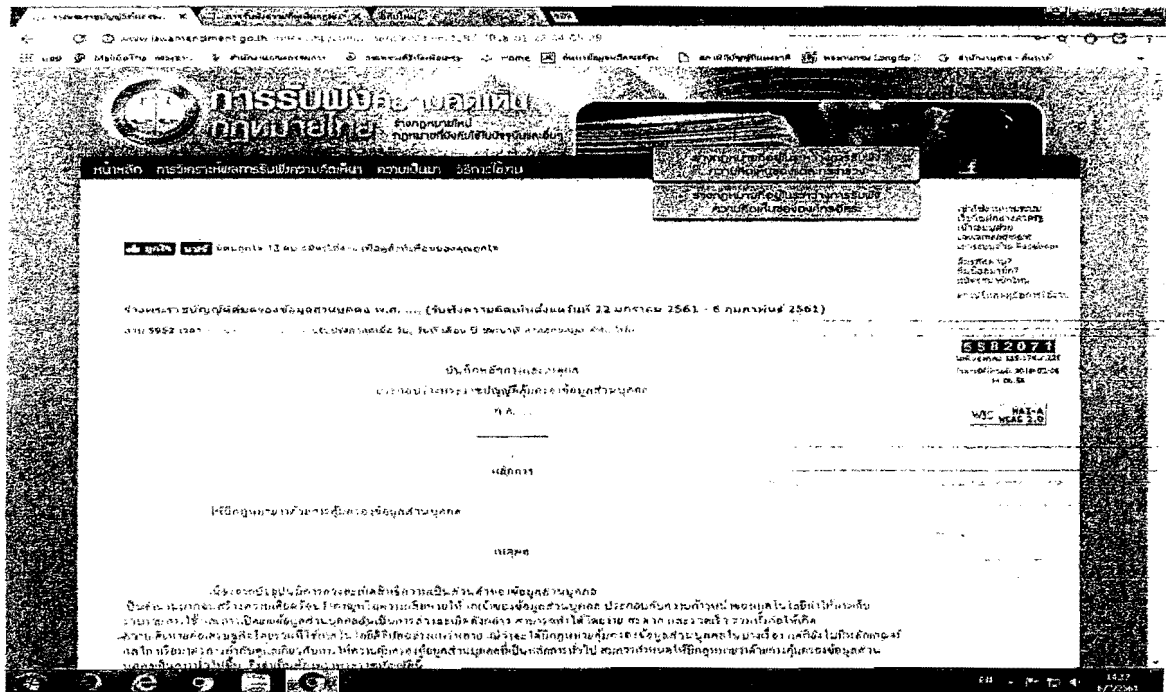
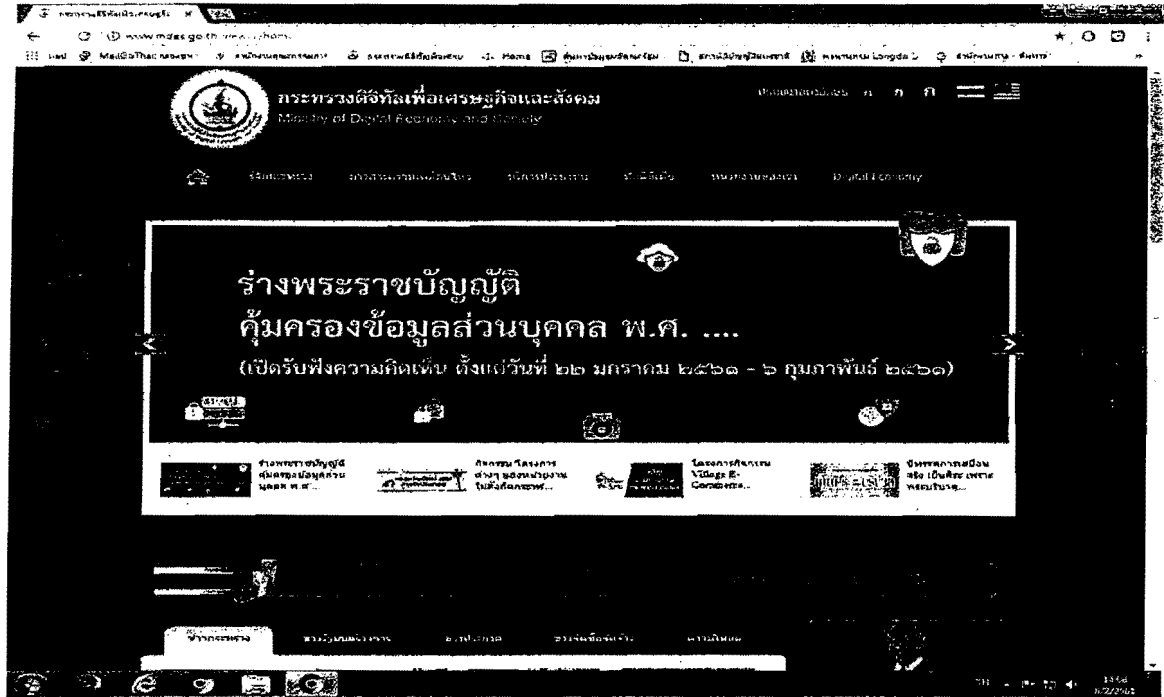
การประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group)
ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการและภาคประชาชน
ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุม ๘๐๒ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ร่วมกับผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน
ภายในประเทศ ภาคเอกชนต่างประเทศ ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง
ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑
ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th
โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

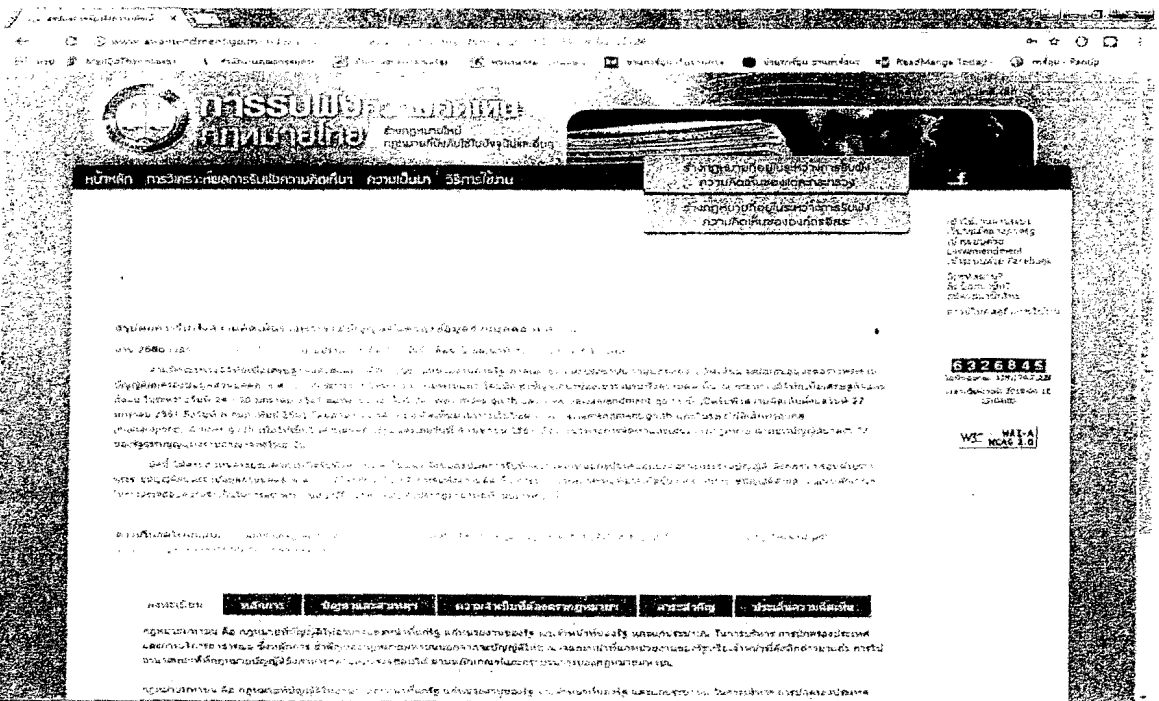

การเผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

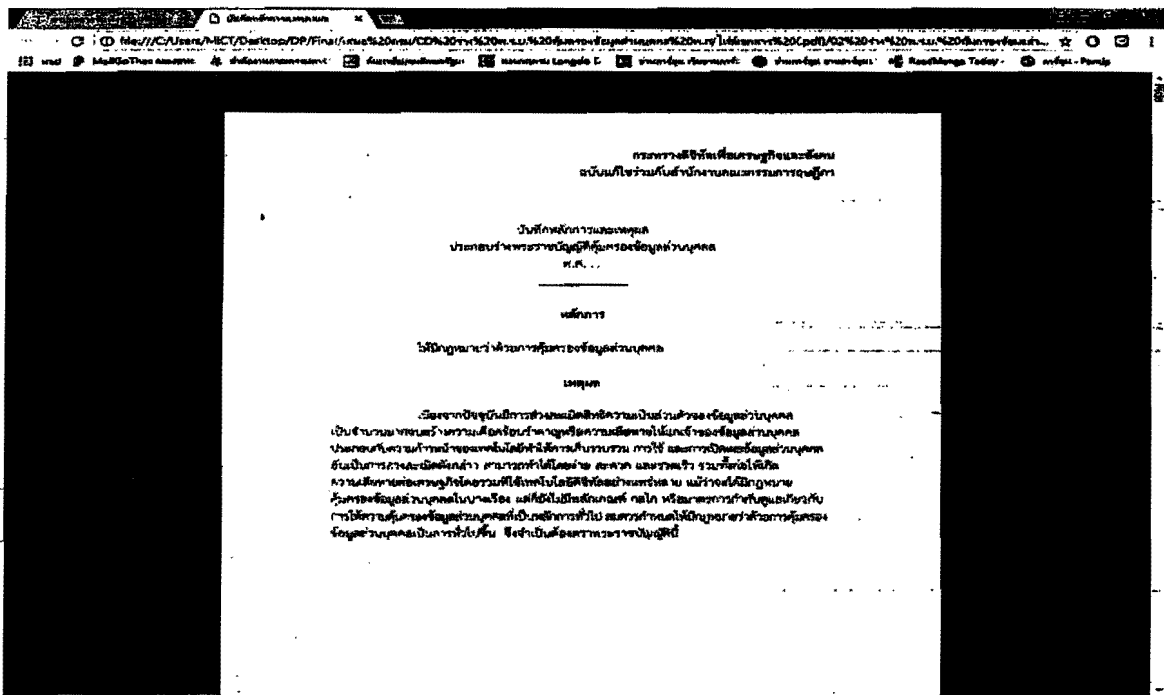
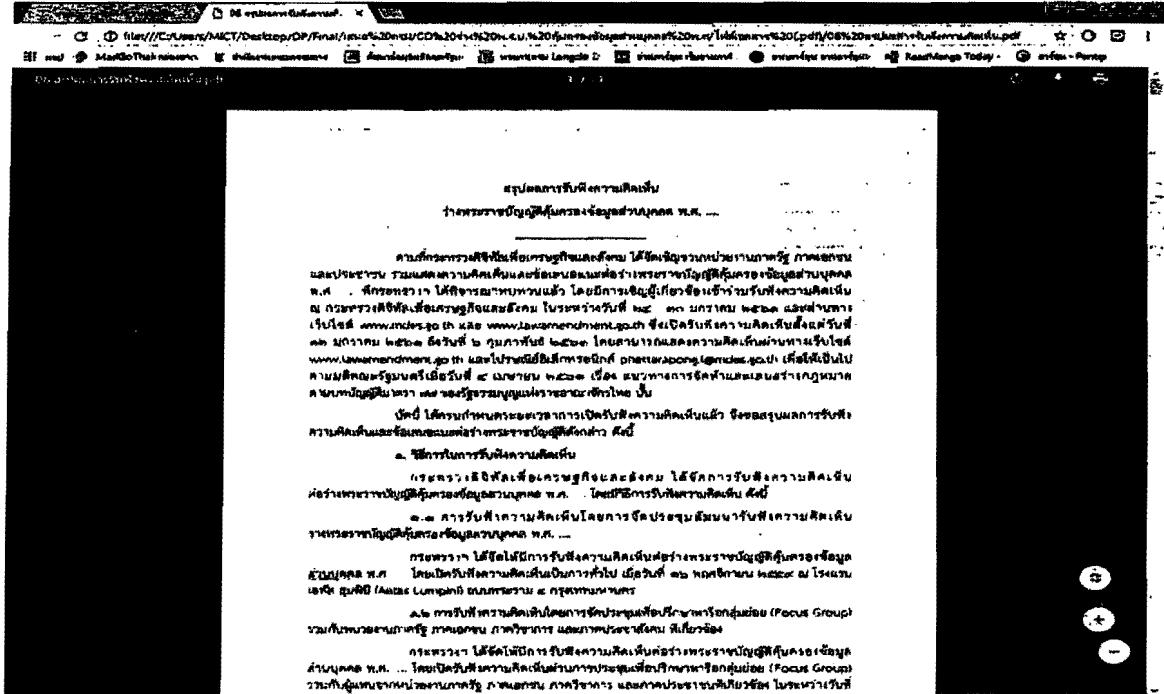
หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

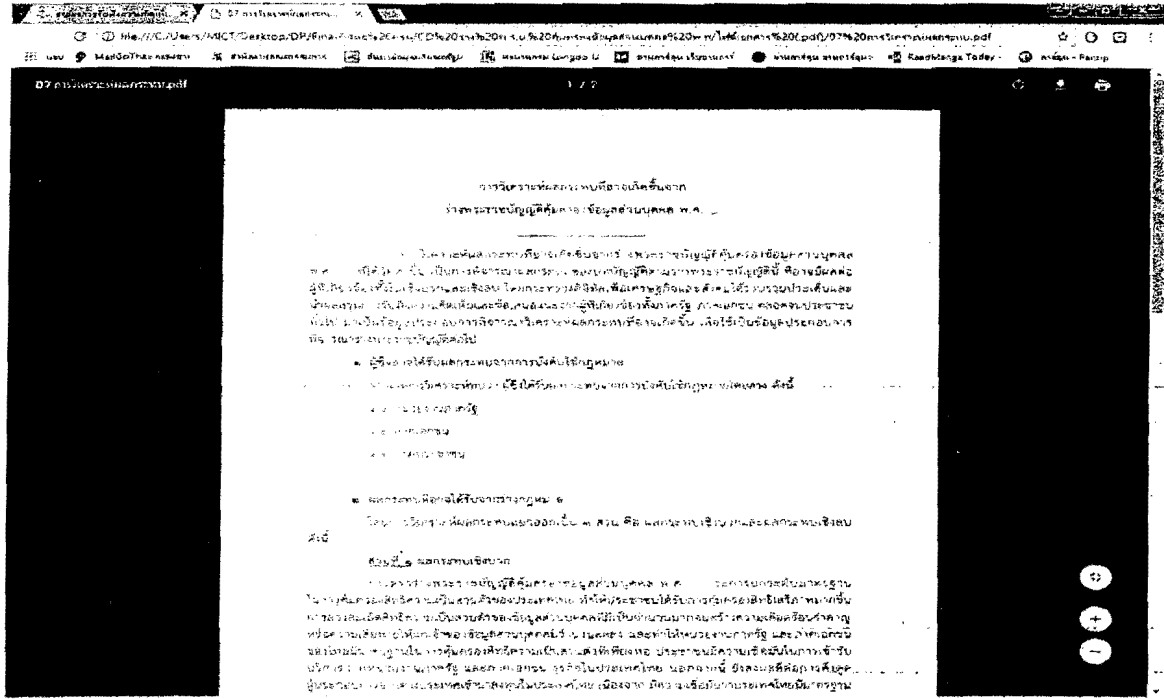
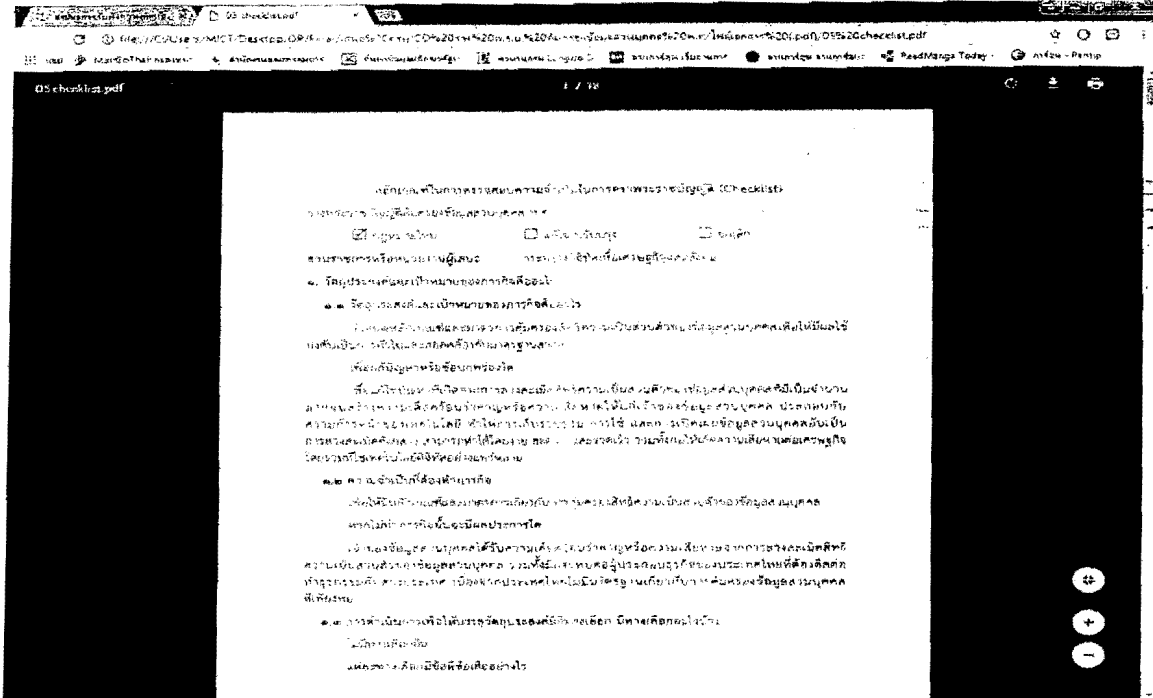
ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th

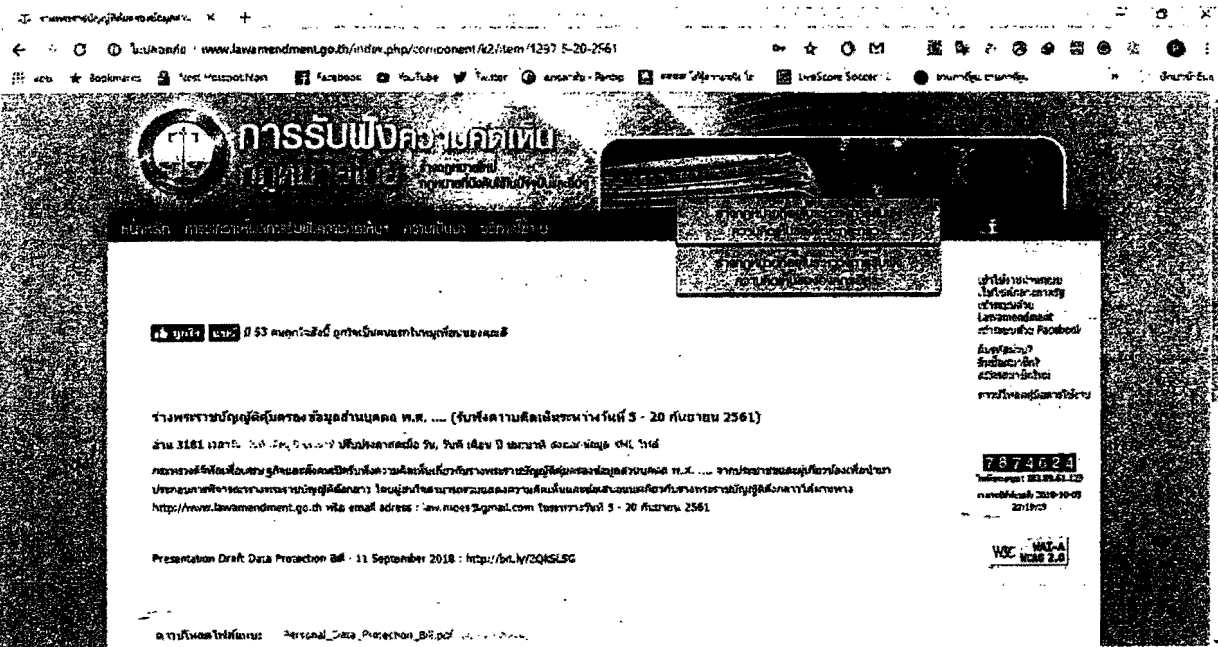
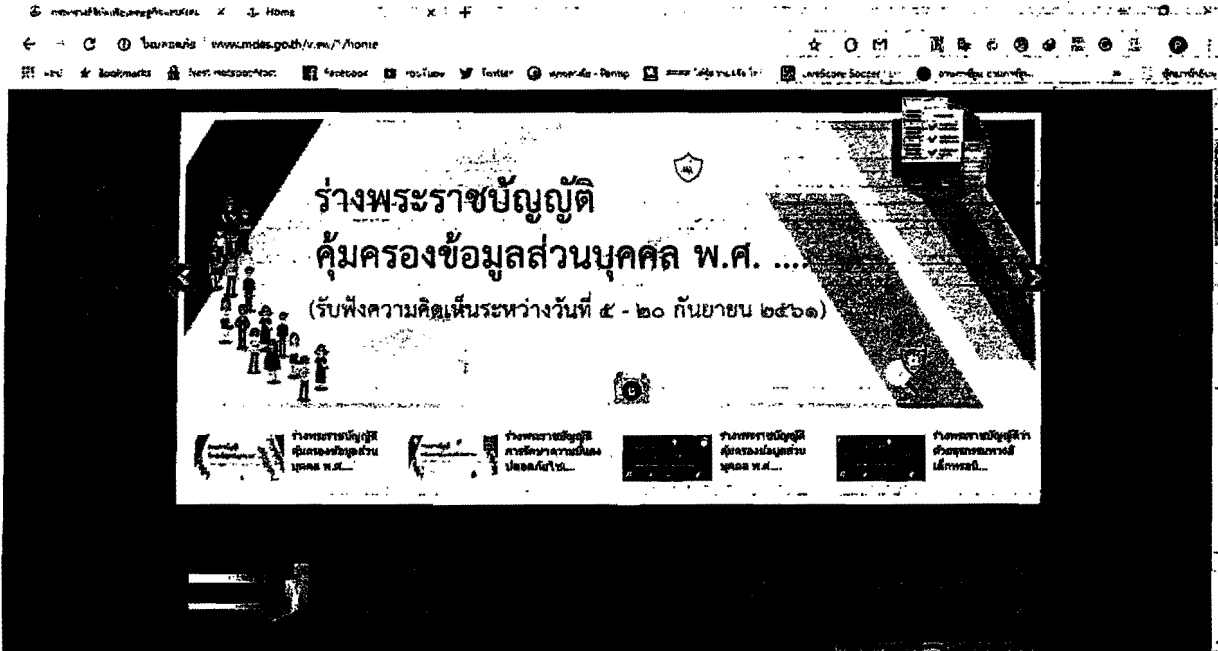
การเผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)
และการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th

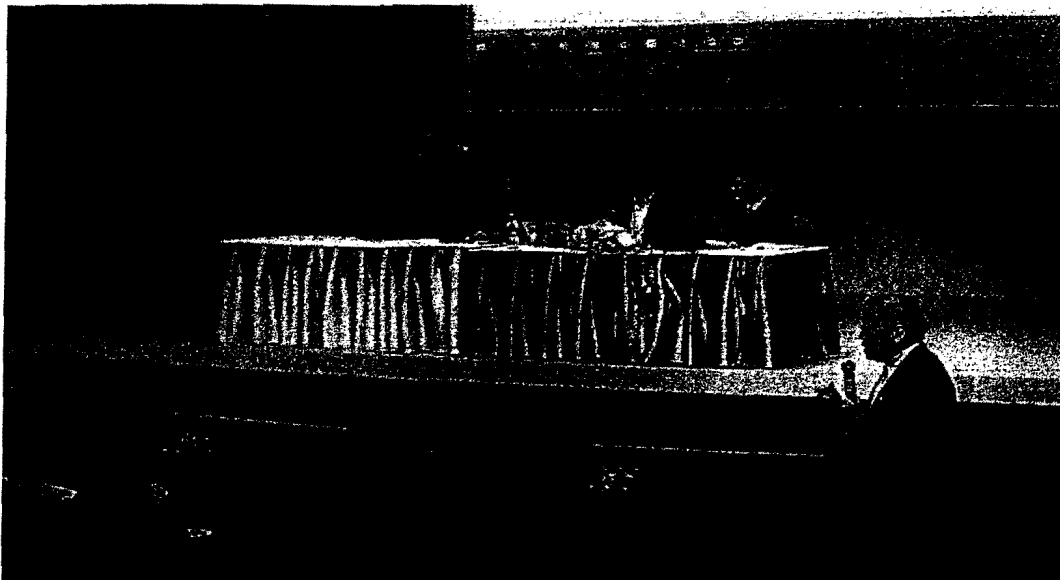
การเผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th

การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
 ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th
 โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑

การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ร่วมกับผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชนภายในประเทศ ภาคเอกชนต่างประเทศ
ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง
ในวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑
ณ โรงแรมเซ็นทรา บายเซ็นทารา
ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ที่ได้จัดทำขึ้น เป็นการพิจารณาผลกระทบของบทบัญญัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ที่อาจมีผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ โดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้รวบรวมประเด็นและนำผลสรุปการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนทั่วไปมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไป

๑. ผู้ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมายโดยตรง ดังนี้

- ๑.๑ หน่วยงานภาครัฐ
- ๑.๒ ภาคเอกชน
- ๑.๓ ภาคประชาชน

๒. ผลกระทบที่อาจได้รับจากร่างกฎหมาย

ด้านเศรษฐกิจและสังคม

โดยการวิเคราะห์ผลกระทบแยกออกเป็น ๒ ส่วน คือ ผลกระทบเชิงบวกและผลกระทบเชิงลบ ดังนี้

- เชิงบวก

การตราร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. มีผลกระทบเชิงบวก ดังนี้

(๑) ทำให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของไทยมีมาตรฐานในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอ อันเป็นการช่วยยกระดับมาตรฐานในการคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของประเทศไทย ทำให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพมากขึ้น อันจะมีส่วนช่วยในการลดปัญหาการล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่มีเป็นจำนวนมากจนอาจสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และส่งผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการเข้ารับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจในประเทศไทย

(๒) สร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ จำเป็นต้องมีการประมวลผล การถ่ายโอนข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างประเทศ ซึ่งหากไม่มีมาตรการที่ตีเพียงพออาจกลายเป็นข้อจำกัดและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชนเนื่องจากขาดความน่าเชื่อถือในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และภาคเอกชนอาจเสียโอกาสในการประกอบธุรกิจ ทั้งยังกระทบระบบเศรษฐกิจในภาพรวม การยกระดับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลทั้งในเชิงกฎหมายและการมีหน่วยงานที่มาช่วยดูแลในเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม จะทำให้ประเทศไทยมีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลทัดเทียมกับนานาประเทศอันจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นด้านการค้าและการลงทุนและส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

- เชิงลบ

เนื่องจากที่ผ่านมาประเทศไทยยังไม่เคยมีกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไป ในวาระเริ่มแรกเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับทำให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน จำเป็นต้องมีการปรับตัวและเตรียมความพร้อมหลายด้าน เช่น เปลี่ยนแปลงแบบฟอร์มเอกสารต่างๆ การให้ความรู้ความเข้าใจกับพนักงานและลูกจ้างในหน่วยงาน ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งสำหรับบางกลุ่มอาจเป็นเรื่องใหม่ ดังนั้น เพื่อลดผลกระทบดังกล่าว ร่างกฎหมายจึงกำหนดให้มีผลใช้บังคับ ๑๘๐ วันนับแต่วันที่มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา นอกจากนี้ กระทรวงฯ จะได้ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดแก่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในด้านต่างๆ ต่อไป

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๓.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

การกำหนดให้มีกฎหมายฉบับนี้จะทำให้มาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน มีมาตรฐานที่เพียงพอ สอดคล้องและเทียบเท่ามาตรฐานสากล ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการเข้ารับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน และทำให้การล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่มีเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีจำนวนลดลง

๓.๒ เศรษฐกิจและสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

เมื่อประเทศไทยมีการยกระดับมาตรฐานในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะทำให้การปฏิบัติงานหรือการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนของไทยสอดคล้องและเทียบเท่ามาตรฐานสากล ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนผู้ใช้บริการ และสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ประกอบการที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย ซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจและสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด

เมื่อประเทศไทยมีการยกระดับมาตรฐานในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นที่ยอมรับ จะทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการใช้บริการ การติดต่อระหว่างผู้ประกอบการและประชาชน รวมถึงการติดต่อธุรกิจกับต่างประเทศจะมีความสะดวกยิ่งขึ้น และต้นทุนในการประกอบธุรกิจลดลงเพราะสามารถดึงภาคเอกชนต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทยได้

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากขึ้นเพียงใด...

เมื่อผู้ประกอบการมีความสะดวกในการประกอบกิจการและลดต้นทุนในการดำเนินการ
ย่อมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับผู้ประกอบการต่างประเทศ

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนามากขึ้นเพียงใด

ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีอำนาจหน้าที่
ในการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ย่อมเป็น
การส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยี หรือองค์ความรู้ เพื่อให้เหมาะสมกับประเทศไทยมากยิ่งขึ้น
ทั้งยังเป็นส่วนสนับสนุนให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

การกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะทำให้การดำเนินการในขั้นตอน
การเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานภาครัฐมีมาตรฐาน อันจะส่งผลให้ประชาชน
มีความสะดวกและเชื่อมั่นในการเข้าถึงบริการภาครัฐมากขึ้น

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากขึ้นเพียงใด

หลักเกณฑ์และวิธีการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่กำหนดขึ้นจะทำให้การดำเนินการ
ในขั้นตอนการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานภาครัฐมีมาตรฐานเดียวกัน
ลดความซ้ำซ้อน ซึ่งช่วยลดต้นทุนเรื่องแบบฟอร์มเอกสาร รวมทั้งค่าจัดทำ จัดส่ง และการจัดเก็บ